

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

DEVELOPMENT OF SENTENCE MAKING SKILLS PACKAGE TO INCREASE
LEARNING ACHIEVEMENT OF PRATHOMUKSA 2 STUDENTS

วิทยานิพนธ์
ของ
โศภิชญ์ ผดุงโกล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

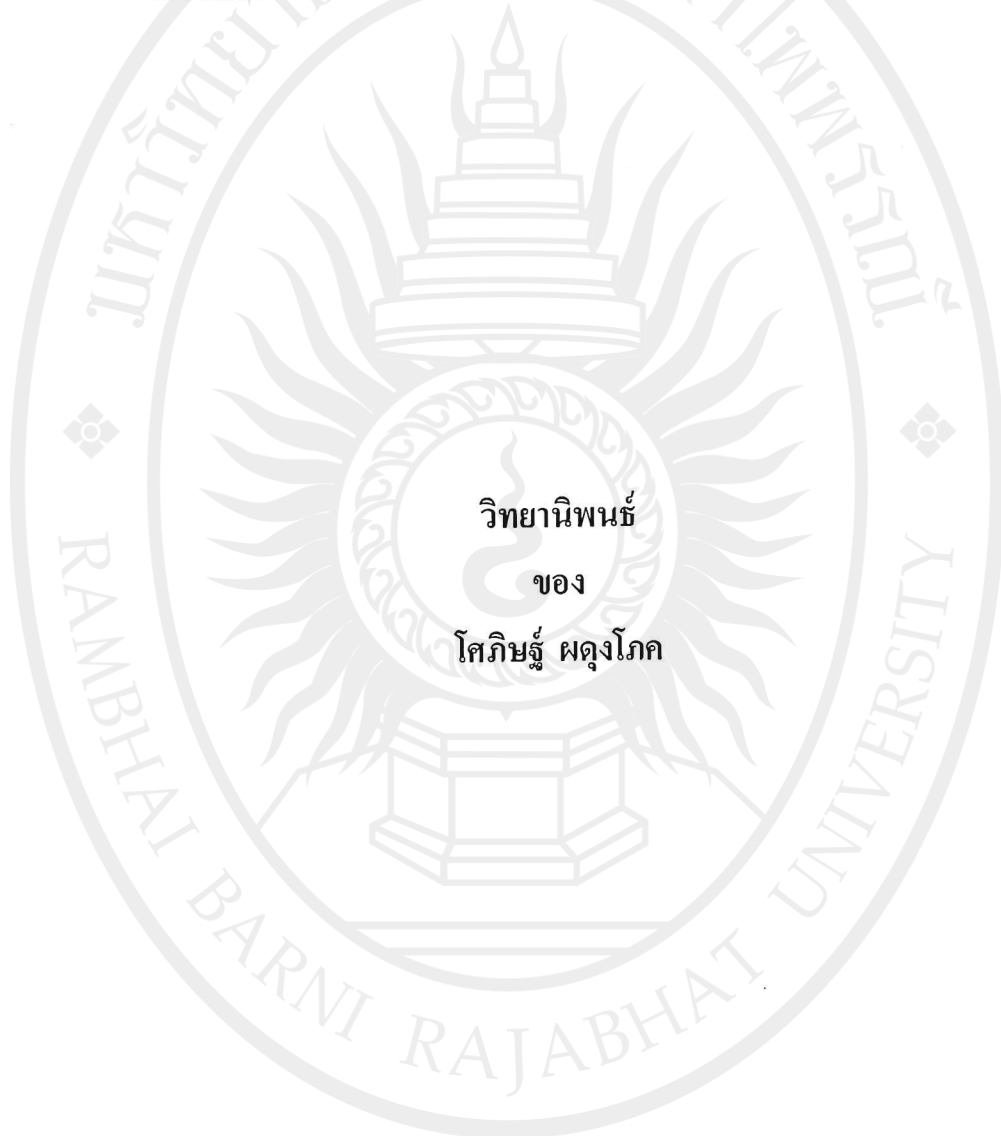
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2560

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

DEVELOPMENT OF SENTENCE MAKING SKILLS PACKAGE TO INCREASE
LEARNING ACHIEVEMENT OF PRATHOMUKSA 2 STUDENTS

วิทยานิพนธ์
ของ
โศภิชญ์ ผดุงโภค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2560

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Development of Sentence Making Skills Package to Increase Learning Achievement
of Prathomuksa 2 Students

ศศิภัฏ ผดุงโภค

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์เจลา ประเสริฐสังข์)

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรศา จรดล)

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.เขวเรศ ใจเย็น)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

โทภิชฐ์ ผดุงโกศ. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีศา จรดล ค.ค. (หลักสูตรและการสอน)

ประธานกรรมการ

วิวัฒน์ เพชรศรี กศ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาความสามารถในแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโชคดี ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอลอง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 18 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค 2) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t - test) แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.78 / 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อน การใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Sopit Padungpok. (2017). **Development of Sentence Making Skills Package to Increase Learning Achievement of Prathomuksa 2 Students.** Thesis. M.Ed. (Curriculum and Instruction). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Associate Professor Phawarisa Choradon Ph.D. (Curriculum and Instruction) Chairman
Wiwat Phetsri Ph.D. (Curriculum and Instruction) Member

Abstract

The purposes of this study were: 1) to determine the efficiency of a Thai language sentence making skills package for Prathomsuka 2 students; and 2) to compare the achievement of these students before and after using the skills package. The sample of 18 Prathomsuksa 2 students from Ban Chokdee School in Borwen Sub-District, Klung Distriuct, Chanthaburi Province, in the first semester of academic year 2017, was selected by purposive sampling. The research tools used were: 1) the sentence making skills package; 2) the sentence making lesson plans; and 3) the sentence making skills achievement test. The data were analyzed by using: percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Sample).

The results of the study were as follows: 1) the efficiency of the sentence making skills package was at 82.78/83.33, which was higher than the benchmark; and 2) the sentence making achievement test scores were higher after using the package than before at the statistically significant level of 0.5.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้คำแนะนำและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัย ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียน คณะครูโรงเรียนบ้านโชคดี และโรงเรียนบ้านสะตอน้อย ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่ายิ่งต่อผู้วิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและการทำงานต่อไป

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแต่บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุน ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จทางการศึกษาและทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ศศิภิชญ์ ผดุงโภค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	8
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย.....	8
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	8
คุณภาพของผู้เรียน.....	9
ความสำคัญของภาษาไทย.....	9
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	13
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	14
แผนการจัดการเรียนรู้.....	16
ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้.....	16
ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	17
องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	18
รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้.....	20
ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้.....	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	22
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึก.....	26
ความหมายของชุดฝึก.....	26
ความสำคัญของชุดฝึก.....	26
ประโยชน์ของชุดฝึก.....	27
ลักษณะของชุดฝึกที่ดี.....	29
ส่วนประกอบของแบบฝึก.....	31
รูปแบบของแบบฝึก.....	35
หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ.....	37
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ.....	38
ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก.....	39
การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
งานวิจัยต่างประเทศ.....	44
งานวิจัยในประเทศ.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 56
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 56
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 56
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 57
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 59
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 59
	วิธีดำเนินการวิจัย..... 59
	สรุปผลการวิจัย..... 62
	อภิปรายผล..... 62
	ข้อเสนอแนะ..... 65
	บรรณานุกรม..... 66
	ภาคผนวก..... 72
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ..... 73
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย..... 75
	ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การแต่งประโยค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การแต่งประโยค... 83
	ภาคผนวก ง การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ..... 92
	ภาคผนวก จ ค่าแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและชุดฝึกทักษะ การแต่งประโยคภาษาไทย..... 96
	ประวัติย่อผู้วิจัย..... 162

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้.....	23
2 แสดงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	57
4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	58
5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	61
6 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	93
7 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยคชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอนที่ 1 แบบปรนัย.....	94
8 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยคชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอนที่ 1 แบบอัตนัย.....	95

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
---	---------------------------	---

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคน ในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือที่แสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดง ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 37) และเป็นทักษะ ที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษา ในการสื่อสาร เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด

ในการพัฒนาประเทศสิ่งสำคัญที่จะต้องทำเป็นลำดับแรก คือ การให้การศึกษาแก่ ประชากร ซึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญที่ทุกประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประชากรก็คือ “การอ่านและการเขียน” เนื่องจากการอ่านและการเขียน คือ การพัฒนาประชากรอย่างต่อเนื่อง การอ่านออกเขียนได้ ทำให้ประชากรเกิดการพัฒนาตนเอง และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลาที่มี โอกาส ดังที่ สกุศลชัย เวชยาวิทย์ (2554 : 4) กล่าวว่า การอ่านออก เขียนได้ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ ต่อการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการเรียนรู้ด้านภาษา (Literacy) ก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเพราะจะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่นต่อไป นอกจากนั้น เมธา ภิญโญจันทร์ (2555 : 17) กล่าวว่า การอ่านและการเขียน ถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการอ่านและ การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้า การรับข้อมูลข่าวสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ทุกกลุ่มวิชา ประชากรจะเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ได้ดี ถ้ามีทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ อุดม พรประเสริฐ (2554 : 8) กล่าวว่า การอ่านและการเขียน จะช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้นและนำไป ใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนไปพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

จากความสำคัญดังกล่าวมาการเขียนก็เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา วิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ เช่น การเขียนเพื่อบันทึกเพื่อจดจำเพื่อทำ

รายงานและเพื่อประเมินความเข้าใจ หากนักเรียนมีทักษะการเขียนบกพร่อง ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ จะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารไม่สามารถสื่อสารออกมาเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ดังนั้นทักษะการเขียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานในการเขียนสะกดคำตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 37)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่ง ดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยกำหนดเป้าหมายให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนอ่านออก เขียนได้ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นไป อ่านคล่องเขียนคล่องและสื่อสารเข้าใจได้ และกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโชคดี อำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 11 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน ส่วนการประเมินการเขียน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 ซึ่งสูงกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ที่มีนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 4.54 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. 2559 ก : 18)

จากข้อมูลการวัดความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ปีการศึกษา 2559 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านความสามารถด้านภาษา พบว่า มีผลการประเมินระดับโรงเรียน ร้อยละ 41.78 เมื่อเรียงลำดับผลการประเมินอยู่ในระดับที่ 99 จากโรงเรียน 107 แห่ง ส่วนค่าเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 และระดับประเทศร้อยละ 58.57 และร้อยละ 51.00 ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. 2559 ก : 18) จากข้อมูลสะท้อนได้ว่า หากนักเรียนไม่สามารถเขียนได้ในระดับพื้นฐานจะส่งผลให้การเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น

การใช้ภาษาเขียนในปัจจุบันเกิดความผิดพลาด และบกพร่องอยู่เสมอ ดังที่ดวงใจ ไทยอุบุญ (2552 : 3) ได้สรุปปัญหาการเขียนโดยเฉพาะเรื่องการใช้คำ การใช้สำนวนที่ไม่เหมาะสม การใช้คำไม่ถูกกาลเทศะ การเขียนสะกดตัวการ์นต์ การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่ การใช้ประโยค ไม่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งการลำดับความ ลำดับประโยค เราจึงควรให้ความสนใจและพัฒนาการเขียนให้มากขึ้น ปัญหาการใช้ภาษาที่ผิดพลาดนั้นเนื่องมาจากเด็กไทยจำนวนไม่น้อยหันไปให้ความสนใจกับการดูโทรทัศน์ เล่นอินเทอร์เน็ต ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตมีการใช้ภาษาสื่อสาร หรือการส่งข้อความนั้น มีการตัดทอนคำ สะกดคำผิด ใช้ภาษาผิดจากความหมายเดิม รวมถึงการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตค้นคว้า

ข้อมูล ทำให้ภาษาเขียนบกพร่อง เช่น คำศัพท์ การสะกดคำ การเขียนไวยากรณ์ เมื่อใช้เป็นประจำทุกวัน ก็ติดเป็นนิสัย นำมาใช้เขียนในการบ้านหรือในรายงานเป็นการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษา (วิไลวรรณ ธานี. 2550 : 4)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการเขียน โดยเน้นบทบาทของครูให้เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เสริมประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักเรียน เลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับนักเรียน คิดค้น เทคนิค กลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงสภาพและลักษณะของนักเรียน เน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามการเรียนรู้อย่างมีความสุข นั่นคือ การใช้ชุดฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีความสำคัญต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะชุดฝึกที่ทำให้เกิดความสนุกสนานสามารถตั้งอกสอนได้ตามระดับความยากง่ายและช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนรู้ จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของด้านทักษะการเขียนของนักเรียน ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธอร์นไดค์ (Thorndike) สำนักรักสุทธิ (2553 : 35) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝน การกระทำซ้ำ ๆ วิชาภาษาไทยก็เป็นทักษะนักเรียนจะมีทักษะทางภาษาที่ดีมีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย ก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนและกระทำซ้ำ ๆ ถ้านักเรียนได้ฝึกฝน ได้ทำชุดฝึก ได้ใช้ทักษะทางภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้น นอกจากนี้ ถวัลย์ มาศจรัส (2555 : 18) กล่าวว่าแบบฝึกเป็นแบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้น อย่างเป็นระบบ และมีระเบียบ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะให้เด็กได้ทำงานตามลำดับ โดยมีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ และประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทำให้ครูทราบความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของนักเรียน แบบฝึกจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับนักเรียน หลังเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจรวมทั้งเกิดเป็นความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของละเอียด มีคม (2550 : 57) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนคำพ้องชนะต้น ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนด้วยแบบฝึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ เบญจมาศ พลกำแพง (2553 : 51 - 52) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำเป็นการเพิ่มทักษะความชำนาญให้แก่ นักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการแก้ปัญหาให้นักเรียนในด้านทักษะการเขียน และจากเหตุผลที่พบว่าชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน เกิดความสนุกสนาน มีความแม่นยำในเนื้อหามากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประ โยคเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 เพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนเรื่อง การเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้น ที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประ โยค เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการแต่งประ โยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประ โยค

ประโยชน์ของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้คาดว่าครั้งนี้ชุดฝึกทักษะการแต่งประ โยค เพื่อพัฒนาความสามารถในการ แต่งประ โยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น หรือสามารถนำไปพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาทั้งในระดับชั้นต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มอำเภอลง จังหวัดจันทบุรี สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 16 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 149 คน

2. กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แก่นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้าน โชคดี จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาความสามารถในเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แบบฝึก ประกอบด้วย

1. คำหัตถ์ร้อยสร้อยสรค์ประโยค 10 แบบฝึก
2. บอกกล่าวใหม่ 5 แบบฝึก
3. ใส่ใจคำถาม 5 แบบฝึก
4. ปฏิเสธอย่างงดงามถ้าไม่เข้าใจ 5 แบบฝึก

ระยะเวลาทำการทดลองการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประโยค หมายถึง คำ ถ้อยคำ ที่นำมาเรียบเรียงให้ได้ใจความสมบูรณ์ เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม โดยทั่วไปประโยคประกอบตั้งแต่ 2 ส่วนขึ้นไป คือ ภาคประธาน และภาคแสดง

ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สื่อการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อฝึกความสามารถในการแต่งประโยค จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ 25 แบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นรายลักษณะอักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมี มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ในเรื่องการแต่งประโยค โดยใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งผ่านกระบวนการตรวจสอบเครื่องมืออย่างครบถ้วน

ประสิทธิภาพของชุดฝึก หมายถึง ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. 2533 : 128)

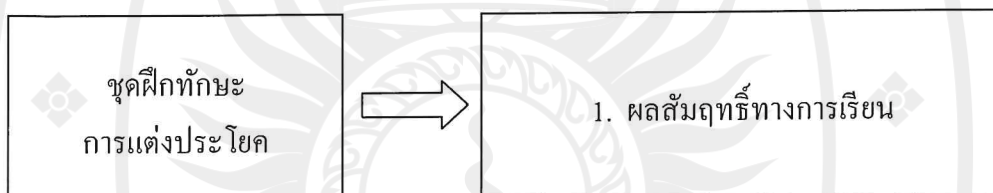
80 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำชุดฝึกทักษะ การแต่งประโยคได้ถูกต้อง ซึ่งเรียกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ หลังเรียน ได้ถูกต้อง ซึ่งเรียกว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

นักเรียนหมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียน บ้านโชคดี อำเภอลำลูกเกด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบความคิด

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้ ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักศูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 คุณภาพของผู้เรียน
2. ความสำคัญของภาษาไทย
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.3 องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.4 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.5 ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้
 - 4.6 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
5. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึก
 - 5.1 ความหมายของชุดฝึก
 - 5.2 ความสำคัญของชุดฝึก
 - 5.3 ประโยชน์ของชุดฝึก
 - 5.4 ลักษณะของชุดฝึกที่ดี
 - 5.5 ส่วนประกอบของแบบฝึก
 - 5.6 รูปแบบของแบบฝึก
 - 5.7 หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ

- 5.8 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ
- 5.9 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก
- 5.10 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการความคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ การอนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพของผู้เรียน

คุณภาพของผู้เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีความรู้สามารถ ดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์
คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง อธิบายจากเรื่องที่อ่าน ได้
เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมี
มารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน
เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาท
ในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดและแสดง
ความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ พูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวน
ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ
และประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ
แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิต
ประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก
ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบท ร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน
และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

ความสำคัญของภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 1 - 2) กล่าวถึง ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิด
ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้
ในชีวิตจริงทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกพูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทยธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรมวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักชาติ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

กรมวิชาการ (2545 : 2 - 5) กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพิ่มประสบการณ์ เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษา และฝึกฝนจนเกิดทักษะ เพื่อใช้ติดต่อระหว่างชนในชาติ ในที่นี้ยังประมวลภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเมื่อคนเรามีความคิดความรู้สึก มีอารมณ์ มีความต้องการ จึงมีความต้องการที่จะถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก เราก็จะใช้ภาษาในการสื่อความหมายไปสู่คนอื่น ได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราว ด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการ กับผู้ฟัง การอ่าน และการดู

2. ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าของบรรพบุรุษได้บันทึกและบอกเล่าต่อ ๆ กันมา คนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้โดยการฟัง การอ่าน และ

การดูจากบุคคล จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ จนเกิดคนรุ่นใหม่ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับและการถ่ายทอด วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อนและจากสังคม เพื่อปลูกฝัง และหล่อหลอมให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง

3. เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มีสันติสุข สมาชิกความเข้าใจอันดีต่อกัน การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ชัดเจนย่อมจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือของคนในสังคม ไม่สร้างปัญหาและความแตกแยกในสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคงคนในสังคม จะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาไทยเป็นภาษากลางยึดเหนี่ยว ผูกพันให้เป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิดความปรองดอง และร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

5. ภาษาไทยเป็นเครื่องช่วยจรรโลงใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการได้รับความจรรโลงใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น วัยเด็กก็ต้องการเสียงแห่งกล่อม เมื่อโตขึ้นฟังเสียงเพลงฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี คำอวยพร สุภาษิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้คัดสรรถ้อยคำอันประณีตไพเราะ และมีข้อคิดลึกซึ้งซึ่งเป็นภาษาเรียงร้อยให้เกิดการจรรโลงใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง

จึงสรุปได้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้และประสบการณ์ เสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อการ สร้างเอกภาพของชาติ ช่วยจรรโลงใจ ทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดี และวรรณกรรม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กัญญาพร แก้วรักษา (2552 : 39) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นจะเป็นการตรวจสอบความสามารถของบุคคล ที่แสดงออกในลักษณะของ พฤติกรรมต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของรายวิชาที่ได้เรียนรู้ โดยอาจวัดด้านการปฏิบัติ หรือวัดด้านเนื้อหาก็ได้

ฮูเซ็น และ โปสเล็ทเวท (Husen and Postlethwaite. 1985 : 35) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลสะท้อนของความรอบรู้ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในระหว่างที่ทักษะและความรู้ กำลังพัฒนา

กู๊ด (Good. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ ซึ่งหมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ สำหรับ ความหมายคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ความรู้ หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่าง รวมกัน

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการแสดงออกของผู้เรียนที่ทำให้เห็นถึงความสามารถในด้านการเรียนรู้ มีความเข้าใจ และมี ทักษะกระบวนการ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถประเมินจากการปฏิบัติ หรือจากการทดสอบทฤษฎีของผู้เรียน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่นักการศึกษา และครูผู้สอน ได้ให้ความสนใจมาโดยตลอด จึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

กรนิษา มีรัตน์ (2552 : 63) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ประกอบด้วย คุณลักษณะของผู้เรียน ทั้งพฤติกรรมความรู้ ความคิด รวมทั้งด้านจิตพิสัยของผู้เรียน ตลอดจน คุณลักษณะพฤติกรรมเฉพาะของผู้เรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก แต่ที่มีความสำคัญมากกว่านั้นคือ ด้านคุณภาพการสอนของครูผู้สอน

จันทิมา เมยประ โคน (2555 : 28) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน แบ่งออกเป็นองค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านตัวครู และด้านสังคม และปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะของผู้สอน วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจของตัวครูผู้สอน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ประกอบด้วย ตัวครู ตัวนักเรียน และสังคม ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมความรู้ ความคิด รวมทั้งด้านจิตพิสัยของผู้เรียน ตลอดจนคุณลักษณะพฤติกรรมเฉพาะของผู้เรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2553 : 291 - 292) ได้จำแนกประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher Made Test) หมายถึง เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะคราว เพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียน เป็นการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บทพร้อมในส่วนใดจะได้ซ่อมเสริมหรือเป็นการวัดเพื่อดูความพร้อมที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ ใช้กันทั่วไปในสถาบันการศึกษา แบบทดสอบประเภทนี้สอบเสร็จก็จะถูกทิ้งไป จะสอบใหม่ก็จะสร้างขึ้นมาใหม่ หรือนำเอาของเก่ามาเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีวิธีการอะไรเป็นหลักในการปรับปรุง ไม่มีการวิเคราะห์ว่า ข้อสอบนั้นดีหรือไม่ประการใด

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาหรือจากครูที่สอนจากสาขานั้น และมีกระบวนการหรือวิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เมื่อสร้างเสร็จก็จะมีการนำไปทดสอบ แล้วนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหลายครั้งหลายหน เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดี มีความเป็นมาตรฐาน ซึ่งแบบทดสอบมาตรฐานนี้ จะมีความเป็นมาตรฐานอยู่ 2 ประการ คือ

2.1 มาตรฐานในการดำเนินการสอบ หมายความว่า แบบทดสอบนี้ไม่ว่าจะนำไปใช้ที่ไหน เมื่อไรก็ตาม คำชี้แจง คำบรรยาย การดำเนินการสอบจะเหมือนกันทุกครั้งที่ไป จะต้องมีการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่ทำให้คะแนนคลาดเคลื่อน เช่น ผู้คุมสอบ การจัดชั้น การจัดชั้นเรียน การใช้คำสั่ง เป็นต้น แบบทดสอบประเภทนี้จึงต้องมีคำชี้แจงในการใช้ข้อสอบอยู่ด้วย

2.2 มาตรฐานในการแปลความหมายของคะแนน หมายความว่า เป็นการสอบที่ใด เมื่อใด ต้องแปลคะแนนได้เหมือนกัน ฉะนั้นข้อสอบประเภทนี้จึงต้องมีเกณฑ์ปกติ สำหรับเปรียบเทียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้ มีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนคำถามที่วัดเนื้อหา และพฤติกรรมที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามได้ ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมดังนี้ 1) ความรู้ ความจำ 2) ความเข้าใจ 3) การนำไปใช้ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ 6) การประเมินค่า

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 71) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้ ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ใช้วัดได้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความคิด หลักการ ทฤษฎี การตัดสินใจ การประเมินค่า การแปลความหมายมีส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของคำถามหรือส่วนของคำตอบ หรือตัวเลือก

2. แบบทดสอบแบบถูกผิด เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบรูปแบบหนึ่ง ที่มีลักษณะเป็นการนำเสนอขอความเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในมโนทัศน์ หลักการ ทฤษฎีโดยให้ผู้เรียนเลือกตอบแบบ 2 คำตอบ คือ ถูกและผิดเท่านั้น

3. แบบทดสอบจับคู่ เป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะการนำเสนอคำหรือข้อความ 2 ส่วน ให้เลือกเพื่อจับคู่กัน กล่าวคือ มีส่วนของคำถามที่เขียนเรียงเป็นแถวตั้ง 1 แถว และส่วนของคำตอบที่เกี่ยวข้องกัน เขียนเรียงกันเป็นแถวตั้งอีก 1 แถว ซึ่งจำนวนข้อของคำตอบจะมีมากกว่าคำถาม

4. แบบทดสอบแบบเติมคำ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ แต่ผู้ตอบต้องแสดงความรู้ความสามารถด้วยการเขียนคำตอบ

5. แบบทดสอบความเรียง เป็นแบบทดสอบที่ต้องแสดงความรู้ ความสามารถด้วยการเขียนตอบ ด้วยการสรุป หรือเขียนแสดงเหตุผลประกอบข้อความ

สรุปได้ว่า ประเภทของแบบทดสอบมีทั้งที่ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบมาตรฐานสามารถใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบทดสอบแบบถูกผิดแบบทดสอบจับคู่แบบทดสอบแบบเติมคำแบบทดสอบความเรียง ซึ่งควรวัดได้ครอบคลุมพฤติกรรม ด้านความรู้ ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิบูลศรี กิ่งแก้ว (2552 : 38 - 39) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นที่หนึ่งการวางแผนการสร้างแบบทดสอบ พิจารณาดังนี้

1.1 กำหนดจุดประสงค์ของการนำแบบทดสอบไปใช้ การวางแผนการสร้างแบบทดสอบว่าจะสร้างแบบทดสอบอย่างไร หรือทราบจุดประสงค์ของการนำแบบทดสอบความรู้ก่อนทำการเรียนการสอน เพื่อที่ผู้สอนจะสามารถนำมาปรับปรุงวิธีการสอน ดังนั้นจุดประสงค์ของการนำแบบทดสอบไปใช้ อาจจำแนกเป็น 4 จุดประสงค์ คือ

1.1.1 ใช้ตรวจความรู้เดิม จะทำการสอบก่อนที่จะเริ่มต้นทำการสอน เพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับเนื้อหาที่จะเรียนเพียงพอหรือไม่ และนักเรียนมีความรู้เนื้อหาที่จะสอนหรือไม่

1.1.2 ใช้ตรวจสอบความก้าวหน้า และปรับปรุงการเรียนการสอน

1.1.3 ใช้วินิจฉัยผู้เรียน

1.1.4 ใช้สรุปทเรียน

1.2 กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด เนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการวัด คือ เนื้อหาและพฤติกรรมที่ทำการสอน การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรเป็นกระบวนการ ในการจำแนกแยกแยะในวิชานั้น ๆ มีหัวข้อ เนื้อหาสาระที่สำคัญอะไรบ้างมีจุดประสงค์ที่จะให้เกิด พฤติกรรมอะไรบ้าง ดังนั้นการวิเคราะห์หลักสูตรจึงประกอบด้วยวิเคราะห์ 2 อย่าง คือ

1.2.1 การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา เป็นการจำแนกหรือจัดหมวดหมู่เนื้อหาวิชา เป็นหัวข้อสำคัญ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันของเนื้อหา ความยากง่ายของเนื้อหา ขนาดของเนื้อหา และเวลาที่สอน

1.2.2 การวิเคราะห์จุดประสงค์ เป็นการจำแนกหรือจัดหมวดหมู่เนื้อหาวิชา เป็นหัวข้อสำคัญ โดยคำนึงถึงการเขียนพฤติกรรมที่สำคัญของแต่ละจุดประสงค์ทั้งหมด การยุบ พฤติกรรมที่สำคัญที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ให้เป็นพฤติกรรมเดียวกัน และนิยามความหมาย ของพฤติกรรมที่ยุบรวมแล้ว

2. ขั้นที่สองการเตรียมงานและเขียนข้อสอบ เมื่อวางแผนการสร้างแบบทดสอบ โดยการสร้างเป็นตารางวิเคราะห์หลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ต้องเตรียมงานและเขียนข้อสอบต่อไป

3. ขั้นที่สามการทดลองสอบ เมื่อเขียนข้อสอบและจัดพิมพ์เรียบร้อยแล้วจึงนำไป ทดลองสอบ

4. ขั้นที่สี่การประเมินผลแบบทดสอบ ซึ่งเป็นขั้นตรวจสอบว่า แบบทดสอบมีคุณภาพ หรือไม่ โดยพิจารณาตามคุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบ ดังนี้

4.1 ความแม่นยำ ความตรงหรือความเที่ยง หมายถึง แบบทดสอบสามารถ วัดพฤติกรรมได้ตรงตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์และตามที่ทำกรสอนจริง

4.2 ความเชื่อมั่น หมายถึง แบบทดสอบให้ผลการสอบสอดคล้องตรงกันทุกครั้ง

4.3 อำนาจจำแนก หมายถึง ข้อสอบที่แบ่งแยกคนเก่ง อ่อนออกจากกันได้ กล่าวคือ คนเก่งจะตอบถูก คนอ่อนจะตอบผิด

4.4 ความเป็นปรนัย หมายถึง ข้อสอบที่มีคำถามชัดเจนและการให้คะแนนชัดเจน

4.5 ความเฉพาะเจาะจง หมายถึง ข้อสอบที่มีความชัดเจน

4.6 ประสิทธิภาพ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้เวลานั้น ประหยัดเวลาในการสร้าง การดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนนให้แต่ผลการสอบถูกต้อง

4.7 ความสมดุล หมายถึง แบบทดสอบสามารถวัดได้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ และมีเนื้อหา มีสัดส่วนจำนวนข้อสอบคล้องตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

4.8 ความยุติธรรม หมายถึง แบบทดสอบมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ และเปิดโอกาสให้ทุกคนมีโอกาสที่จะตอบถูกได้เท่ากัน

4.9 ความเหมาะสมของเวลา หมายถึง แบบทดสอบได้กำหนดเวลาให้เพียงพอในการตอบข้อสอบจนเสร็จ

แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2534 : 1) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ ที่ต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนและการวัดผลประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 17) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นสุดท้าย โดยนำกำหนดการสอนมาขยายรายละเอียดให้เกิดความชัดเจนและสะดวกในการสอน องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และอาจจะมีภาคผนวก ซึ่งเป็นรายละเอียดประกอบข้างต้น ซึ่งจะทำให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ศิริพร จิรังศ์มีพานิช (2554 : 16) ให้ความหมายของแผนการสอนคือ แผนงานหรือโครงการสอนที่ครูจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการเตรียมล่วงหน้าอย่างมีระบบ เพื่อนำไปประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง แผนการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียน ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ ที่ต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สมจิตร์ เดชครอบ (2552 : 23) ได้ให้ความสำคัญของแผนการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร มีแนวทางการสอน การจัดทำ การจัดหาสื่อประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม
2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะการทำ แผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับจิตวิทยา การศึกษาหรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ ตลอดจนปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียน และสภาพปัญหาความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่น โดยใช้ วิธีการเชิงระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้ครูมีเครื่องมือที่สร้างขึ้นด้วยตนเองไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวก เหมาะสม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคาบที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียน นั่นคือสอนได้ครบและทันเวลา ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น
4. ทำให้เกิดการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการเสริมสร้างต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองให้เด่นชัดขึ้น
5. ครูสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ต้องการ เทียบตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ในการสอน ของครู เพื่อการนิเทศติดตามประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ผู้สอนติดธุระจำเป็น ไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้ แผนการสอนก็จะใช้เป็นคู่มือ ให้แก่ผู้สอนแทนได้อย่างดี
8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝน เพื่อให้เกิด ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับประกอบอาชีพ
9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างใดอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือ ความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับ ให้สูงขึ้น

อรุณพาส สิงหราช (2553 : 52) ได้อธิบายความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ครูมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนได้ตามเป้าหมาย
3. ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผลและประเมินผล
4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาช่วยสอนแทน
5. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา
6. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญคือ ทำให้ครูมีการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา มีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนได้ตามเป้าหมาย ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผลและประเมินผล เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาช่วยสอนแทน มีหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา และมีผลงานทางวิชาการที่แสดงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

วิการดา จักรอิสราพงษ์ (2553 : 23) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดทำรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำเอากิจกรรม เนื้อหา และจุดประสงค์แต่ละตอนจากแผนการจัดการเรียนรู้มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบที่กำหนดโดยทั่วไป ซึ่งนิยมให้มีส่วนประกอบและแนวการเขียนรายละเอียดของส่วนประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ เขียนชื่อรายวิชา ชั้นเรียน เรื่องและเรื่องย่อย หรือหน่วยความรู้หรือหน่วยย่อย จำนวนชั่วโมง อาจจะเพิ่มเติมชื่อผู้สอนและวันเวลาที่สอน
2. สาระสำคัญ เขียนบทสรุปที่แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่สอนกับจุดประสงค์ หรือกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร บางตำราสรุปนี้ว่า ความคิดรวบยอด
3. จุดประสงค์ เขียนสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบกิจกรรมการเรียนการสอน นิยมเขียนจุดประสงค์ที่วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา และหาความสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรมไว้แล้ว ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้หรือจัดทำกำหนดการสอนเพื่อเพิ่มเติมหรือแยกย่อยเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

4. เนื้อหา เขียนชื่อเรื่องที่ต้องการให้เรียนรู้ และอาจจะเพิ่มเติมเรื่องย่อ หรือข้อสรุปของเรื่องด้วยก็ได้

5. กิจกรรมการเรียนการสอน เขียนขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เกิดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และการใช้สื่อหรือเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมนิยมแสดงให้เห็น ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ จึงมีข้อพิจารณาว่า แผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ

6. สื่อการเรียนการสอน เขียนชื่อหรือเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งชื่อของผู้สอนหรือของผู้เรียนทุกรายการ

7. การวัดผลประเมินผล เขียนชื่อวิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจเก็บข้อมูลแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกขั้นตอน หรือทุกประเภทที่ใช้ในการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

8. บันทึกการตรวจสอบและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ซึ่งเป็นส่วนของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ จะเขียนบันทึกความเห็นผลการตรวจหรือข้อเสนอแนะที่จะให้ผู้สอนนำไปใช้ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

9. บันทึกผลหลังสอน เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้บันทึกข้อมูลต่างๆ หลังจากการจัดการเรียนรู้เมื่อเสร็จสิ้นการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ อาจบันทึกความสำเร็จ ปัญหา ผลการเรียนรู้ที่ควรแก้ไขปรับปรุง เรื่องที่ควรเพิ่มเติมแก้ไข ในการจัดการเรียนรู้ถัดไปหรืออื่น ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2552 : 65) ได้เสนอแนวทางการจัดทำหน่วย/แผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
2. ชื่อหน่วยการเรียนรู้
3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด
4. สาระการเรียนรู้
5. ชิ้นงาน/ภาระงาน/แบบฝึก
6. ประเมินผล
7. กิจกรรมการเรียนรู้
8. กำหนดเวลา

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล และการบันทึกผลหลังสอน โดยมีแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2553 : 104 - 144) ในการจัดทำแผนการสอนได้บูรณาการรูปแบบของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กับรูปแบบของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนและเกิดผลดีต่อการทำผลงานทางวิชาการของครู โดยใช้รูปแบบดังนี้

อรุญา สิงหราช (2553 : 55) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ในปัจจุบันกับทุกกลุ่มสาระ แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเรียงหัวข้อหรือแบบความเรียง ซึ่งเป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในส่วนต่าง ๆ หรือหัวข้อต่าง ๆ เรียงติดต่อกันไปโดยไม่มีตาราง

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกิ่งตาราง แผนการจัดการเรียนรู้แบบนี้มีลักษณะแตกต่างจากแบบที่ 1 ตรงที่นำส่วนที่เป็นเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลไปไว้ในตาราง ส่วนหัวข้ออื่น ๆ ใช้เป็นความเรียง

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง แผนการจัดการเรียนรู้แบบนี้ ซึ่งเป็นการเขียนส่วนต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ลงในตารางทั้งหมด จะทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละช่องได้ง่าย เหมาะสำหรับกับนักศึกษาที่ออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบตารางจะทำให้การเตรียมการสอนง่ายขึ้น มองเห็นความสัมพันธ์ ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า รูปแบบการเขียนแผนการสอนที่ดีต้องเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหาและให้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้

ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 134) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรคู่มือครูและเอกสารการค้นคว้าต่าง ๆ เช่น หลักสูตรประถมศึกษา คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คู่มือการประเมินการเรียนตามหลักสูตร

2. วิเคราะห์เนื้อหา / จุดประสงค์ในหลักสูตร ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ กิจกรรมเนื้อหา และจุดประสงค์

3. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และเวลา

4. หัวข้อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

4.1 สาระสำคัญ เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว

4.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นการกำหนดจุดประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว

4.3 สาระการเรียนรู้เป็นเนื้อหาที่จะจัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.4 กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนด

4.5 สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดในแผน

4.6 การวัดและประเมินผล ระบุขั้นตอนหรือวิธีการวัดผล เพื่อประเมินผลว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4.7 กิจกรรมเสนอแนะ เสนอแนะแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามความเหมาะสม

4.8 ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา เป็นการบันทึกการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสนอแนะหลังจากได้ตรวจความถูกต้องแล้ว การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อ และการประเมินผล ให้มีความสอดคล้อง ส่งเสริมการเรียนรู้จุดประสงค์ของหลักสูตร

4.9 บันทึกผลการจัดการเรียนรู้เป็นการบันทึกผลของผู้สอนหลังจากที่มีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้แล้ว เพื่อนำไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไปประกอบด้วย 3 ข้อ

4.9.1 ผลการเรียนรู้เป็นการบันทึกผลการเรียนด้านปริมาณและคุณภาพ ทั้ง 4 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย และกระบวนการ ซึ่งกำหนดในชั้นกิจกรรมการเรียนรู้ และขั้นประเมินผล

4.9.2 ปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดในขณะที่สอนก่อนสอนและหลังสอน

4.9.3 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข ปรับปรุงการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ควรศึกษาหลักสูตร จะต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกซึ้งในวิชาและรายวิชาที่สอน วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด

สาระการเรียนรู้ เวลา และกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนหากวิธีและกลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการและทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ตลอดทั้งประสานประสานระหว่างรูปแบบได้ตามความเหมาะสมแต่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสร็จแล้ว ผู้เขียนควรตรวจสอบย้อนกลับไปดูอีกครั้งว่าแผนที่เขียนนั้นยังมีข้อใดที่ยังบกพร่อง ควรปรับปรุงให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพก่อนนำไปจัดการเรียนการสอน

วงศ์เดือน รุ่งไพศาล (2555 : 125 - 126) กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

หลังจากได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ควรให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ และประเมินการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางการตรวจสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอันส่งผลถึงประสิทธิภาพการสอนจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

ตัวอย่าง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ในรายการประเมินอยู่ในระดับใด โดยเครื่องหมาย / ลงในช่องที่กำหนดให้ และการให้น้ำหนักของคะแนนตามความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ดีมาก

4 หมายถึง ดี

3 หมายถึง พอใช้

2 หมายถึง ปรับปรุง

1 หมายถึง ใช้ไม่ได้

การแปลผลของการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้

80 - 100 อยู่ในระดับดีมาก

60 - 79 อยู่ในระดับดี

40 - 59 อยู่ในระดับพอใช้

20 - 39 อยู่ในระดับปรับปรุง

ต่ำกว่า 20 อยู่ในระดับใช้ไม่ได้

ตาราง 1 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ระดับ					หมายเหตุ
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ใช้ไม่ได้	
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 ความครอบคลุมและชัดเจน						
1.2 ความเหมาะสม						
2. เนื้อหาสาระ						
2.1 ความถูกต้องและชัดเจน						
2.2 ความครอบคลุม						
3. กิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 ความน่าสนใจ						
3.2 ความเหมาะสม						
3.3 ความริเริ่ม						
4. สื่อการเรียนการสอน						
4.1 ความน่าสนใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว						
4.2 ความประหยัด						
5. ตรงกับเนื้อหา						
6. การประเมินผล						
6.1 ความเที่ยงตรง						
6.2 ความเชื่อถือได้						
6.3 ความสามารถประยุกต์ได้						
7. ความสอดคล้อง						
7.1 จุดประสงค์กับกิจกรรมการเรียนการสอน						
7.2 เนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน						
7.3 กิจกรรมการเรียนการสอนกับสื่อการเรียนการสอน						

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับ					หมายเหตุ
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ใช้ไม่ได้	
7.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ กับการวัดและประเมินผล						
7.5 เนื้อหา กับการวัดผลประเมินผล						

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2555 : 108 - 116) กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ดีต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการ

1.1 ความครอบคลุม หมายถึง ความครอบคลุมมวลพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ เพราะทั้ง 3 ด้าน เป็นองค์ประกอบ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นจุดหมายสูงสุดของการศึกษา อย่างไรก็ตามในแผนการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกการสอนหนึ่ง ๆ อาจไม่จำเป็นครบองค์ประกอบ 3 ด้าน เสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน

1.2 ความชัดเจน หมายถึง จุดประสงค์มีความเป็นพฤติกรรมมากพอที่จะตรวจสอบว่ามีการบรรลุแล้วหรือไม่ เช่น ถ้าเขียนเพื่อให้ “รู้” กับเพื่อให้ “ตอบได้” คำว่า “รู้” เป็นความคิดรวบยอดมากกว่าพฤติกรรม ถือว่าไม่ชัดเจน แต่คำว่า “ตอบ” มีลักษณะเป็นพฤติกรรมมากขึ้น โดยผู้เรียนอาจจะพูดตอบ หรือเขียนตอบก็ได้

1.3 ความเหมาะสม หมายถึง จุดประสงค์นั้น ไม่สูงหรือต่ำเกินไป ทั้งนี้เมื่อคำนึงถึงเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาสาระ

2.1 ความถูกต้อง หมายถึง เนื้อหาสาระตรงกับหลักวิชา

2.2 ความครอบคลุม หมายถึง ปริมาณเนื้อหาตามหัวข้อนั้นมีมากพอที่จะก่อให้เกิดความคิดรวบยอดได้หรือไม่

2.3 ความชัดเจน หมายถึง การที่เนื้อหามีแบบแผนของการนำเสนอสาระที่สับสนเข้าใจง่าย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน (เน้นผู้เรียน)

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติที่น่าสนใจ ความเหมาะสมและความริเริ่ม ดังนี้

3.1 ความน่าสนใจ หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้ชวนให้น่าติดตาม ไม่เบื่อหน่าย

3.2 ความเหมาะสม หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้จะต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

3.3 ความคิดริเริ่ม หมายถึง การที่นำเอากิจกรรมใหม่ ๆ ที่ท้าทายมาสอดแทรกช่วยให้เกิดการเรียนรู้

4. สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติของความน่าสนใจ ความประหยัด และการช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ดังนี้

4.1 ความน่าสนใจ หมายถึง สื่อนั้นช่วยให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว หมายถึง สื่อนั้นจะต้องใช้ได้ผลในการทำให้ผู้เรียนรู้ได้จริง และตรงกับเนื้อหาที่ใช้เรียน

4.2 ความประหยัด หมายถึง สื่อที่ใช้มีราคาไม่แพง อยู่ในระดับสถานศึกษา รับผิดชอบได้

5. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีคุณสมบัติของความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความสามารถประยุกต์ได้ดังนี้

5.1 ความเที่ยงตรง หมายถึง เครื่องมือ วิธีการใช้ในการวัดผลของแต่ละแผนนั้น ๆ ต้องสอดคล้อง และตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้นั้น ๆ และรวมทั้งตรงตามเนื้อหาที่ใช้ประกอบการสอน

5.2 ความเชื่อถือได้ หมายถึง เครื่องมือ วิธีการที่ใช้ในการวัดผลของแต่ละแผนนั้น ๆ ต้องสอดคล้อง และตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้นั้น ๆ และรวมทั้งตรงตามเนื้อหาที่ใช้ประกอบการสอน

5.3 ความสามารถประยุกต์ได้ หมายถึง หัวข้อประเมินที่ระบุไว้สามารถประเมินได้จริงมิใช่แต่ระบุไว้เฉย ๆ

6. ความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ให้พิจารณาความสอดคล้องของเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ประเมินผล ตลอดทั้งแผนนั้น ๆ

สรุปได้ว่า เมื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญ ใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ นำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึก

ความหมายของชุดฝึก

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 147) กล่าวว่า ชุดฝึกแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มเติม ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ที่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ราชบัณฑิตสถาน (2546 : 641) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดว่า หมายถึง แบบตัวอย่าง ปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

ภักดี พลศักดิ์ (2553 : 29) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกปฏิบัติว่า หมายถึง คู่มือนักเรียน ที่ต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอนเป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญ และ ทำชุดฝึกหัดด้วย มีลักษณะคล้ายกับ “ชุดฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่า ชุดฝึกหัด อาจจะกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย เรียกว่า “Worksheet” หรือ “กระดาษคำตอบ” ซึ่งผู้เรียนต้องถือคิดใช้เวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่ม เรียกว่า “Workbook” โดยเย็บรวมเรียงลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป ชุดฝึกหัดเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ

สรุปได้ว่าชุดฝึกเป็นกิจกรรมเย็บรวมเล่มมากกว่า 1 หน่วยขึ้นไป ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติจริง และเกิดความชำนาญในเรื่องเฉพาะของชุดฝึกนั้น ๆ

ความสำคัญของชุดฝึก

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 147) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกไว้ว่า ชุดฝึกหรือแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นักเรียน การฝึกพัฒนาการทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในบทเรียนเพียงอย่างเดียวไม่น่าจะเพียงพอไป ทั้งจะไม่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ในทักษะทางภาษาได้เพียงพอ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ครูต้องสร้างแบบฝึกหัดเฉพาะเรื่องขึ้น สำหรับฝึกเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในทักษะทางภาษาไทย

วิไลวรรณ ธานี (2550 : 41) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกว่า ชุดฝึกเป็นเทคนิค การสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ

ทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะเป็นส่วนสำคัญมากและจำเป็นในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพราะเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะ จนเกิดความชำนาญ และมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ของชุดฝึก

แสงอรุณต์ รอดสถิต (2551 : 14) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ตามความสนใจ และตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน
2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดฝึกช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนเพียงเล็กน้อย
3. ช่วยในการศึกษานอกระบบ โรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดฝึกไปใช้ได้ ในทุกสถานที่และทุกเวลา
4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดฝึกผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที
5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน
6. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ
7. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น

โรจนา แสงระวี (2552 : 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในวิชาทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างมีระเบียบทั้งระบบเริ่มตั้งแต่จุดมุ่งหมาย กระบวนการ และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพราะได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้ว
2. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและการดูแลเอาใจใส่จากครูด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การให้แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนโดยกระทำ ดังนี้
 - 4.1 ฝึกทักษะทันทีหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น
 - 4.2 ฝึกทักษะหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. แบบฝึกใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง แบบฝึกที่จัดเป็นรูปเล่ม สามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทาง เพื่อทบทวนตนเองต่อไป

6. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนปรับแก้ข้อบกพร่องได้ทันที่

7. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในแบบเรียนจะช่วยนักเรียนได้อย่างเต็มที่

8. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะจัดเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ

แก้วตา ชาญทรัพย์ (2553 : 23) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง

2. เพิ่มเติมเนื้อหาความรู้แก่นักเรียน

3. ช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ช่วยส่งผลการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

5. ช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วนิดา ศรีจามร (2553 : 69) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระในการสอนลงได้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

สกุณา ลิ้มตระกาน (2553 : 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกเป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียนและผู้สอนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนได้เป็นระยะ อันเกิดผลดีต่อกระบวนการวัดและประเมินผล ทั้งยังทำให้การเรียนรู้เกิดความต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดความรู้ที่คงทน

สำลี รักสุทธิ (2553 : 32 - 33) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

2. ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาในบทเรียนได้คงทน

3. ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะเรียน

4. ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง

5. นักเรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง

6. แบบฝึกสามารถนำมาวัดผลการเรียนที่เรียนแล้ว

7. ช่วยให้ผู้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้อย่างเต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน

ถวัลย์ มาศจรัส (2555 : 21) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน
2. นักเรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

สรุปได้ว่า ชุดฝึกจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความชำนาญ ตามเวลา และ โอกาสที่เหมาะสมของเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดแคลนครู การศึกษานอกระบบ โรงเรียน และการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนได้อีกด้วย

ลักษณะของชุดฝึกที่ดี

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพต้องมีหลักในการสร้างที่สอดคล้องกับลักษณะของแบบฝึกด้วย ซึ่งมีผู้รู้เสนอแนะไว้ดังนี้

โรจนา แสงระวี (2552 : 32) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เนื้อหาถูกต้องชัดเจน
2. มีรูปแบบหลากหลาย
3. ได้รับความสนใจ
4. ตอบสนองการเรียนรู้ของนักเรียน
5. ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน

แก้วตา ชาญทรัพย์ (2553 : 24) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. ชุดฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง
2. เกิดจากความต้องการของนักเรียนและสังคม
3. ครอบคลุมลักษณะวิชา โดยบูรณาการให้กับการอ่าน
4. ให้แนวคิดใหม่ในการจัดกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้ตามความสามารถของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

เต็มทีและเน้นการแก้ปัญหา

6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของนักเรียน
7. ครูและนักเรียนมีโอกาสร่วมกัน
8. ควรเน้นสิ่งที่น่าสนใจถือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควร

วนิดา ศรีจามร (2553 : 68) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว เพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้
2. มีคำชี้แจงที่ชัดเจน หรืออาจมีตัวอย่างให้ดู
3. ใช้เวลาที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน
4. ฝึกกระบวนการคิดให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืน
5. ควรมีหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างความเข้าใจ ทำทลายความสามารถของนักเรียน

ให้อยากทำแบบฝึก และทำด้วยความสนุกสนาน

6. เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้เลือกตอบอย่างมีเสรีและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า

ด้วยตนเอง

7. สามารถประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนได้

ลำลี รักสุทธิ (2553 : 32) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
2. มีภาพประกอบ ตัวอย่างที่ดี ควรให้นักเรียนเกิดความคิดหลายๆ แนวคิด
3. มีภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมาย
4. มีเนื้อที่สำหรับเขียนเว้นช่องว่างให้มีขนาดเหมาะสมกับคำที่นักเรียนต้องการ
5. การวางรูปแบบที่ดี จะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงาม และประหยัด
6. ควรบันทึกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกไว้ในคู่มือ

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 5) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาจัดทำแบบฝึก ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว
2. ควรมีหลายๆ แบบ หลากลักษณะหลากหลาย เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อ

3. ควรเหมาะสมกับระดับชั้น วัย และความสามารถของนักเรียน
4. น่าสนใจ ทำท่ายความสามารถ และเรียนสนุก
5. แบบฝึก ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่ได้สอน ไม่ใช่เพื่อทดสอบ
6. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจวิธีการฝึก
7. ใช้แบบฝึกแต่ละครั้งไม่มากไม่น้อยเกินไป
8. แบบฝึกควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดให้มาก และให้นักเรียนมีส่วนร่วม

ในการแบบฝึกด้วย

ถวัลย์ มาศจรัส (2555 : 21) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของ

กลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำนักเรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลัก

การสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำท่าย ส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติ

วิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูล

ย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ลักษณะสำคัญของแบบฝึก

แบบฝึกที่มีคุณภาพจะต้องมีส่วนประกอบของแบบฝึกที่สำคัญ เพื่อให้แบบฝึกมีความสมบูรณ์ สะดวกต่อการนำไปใช้ มีผู้กล่าวถึงส่วนประกอบของชุดฝึก ดังนี้

คำลี รักสุทธี (2553 : 26 - 28) กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกที่ดี ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. คำแนะนำการใช้แบบฝึก

1.1 สำหรับครู เป็นคำแนะนำเพื่อให้ครูทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกนั้น ๆ ว่าครูต้องทำอะไร เตรียมอะไรบ้าง บทบาทของครูเป็นอย่างไร ขณะนักเรียนปฏิบัติครูควรมีบทบาทอย่างไร

1.2 สำหรับนักเรียน เป็นคำแนะนำเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่แบบฝึกกำหนดไว้ให้ถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอน ซึ่งจะมีคำชี้แจง คำอธิบายไว้ชัดเจนในการปฏิบัติกิจกรรม

2. แบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียน
3. สารสำคัญ เพื่อบอกให้รู้ถึงความสำคัญ ใจความสำคัญสั้น ๆ ของเรื่องนั้น
4. ตัวบ่งชี้ เพื่อบอกให้ทราบถึงตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหาที่ต้องใช้สื่อ นวัตกรรมชุดนี้
5. จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อบอกให้ทราบว่านักเรียนต้องรู้อะไร เป็นอย่างไร
6. เนื้อหาสาระ
7. กิจกรรม
8. สรุป
9. แบบทดสอบหลังเรียน

หากนำเข้าไปจัดเป็นรูปเล่มก็จะเพิ่มส่วนอื่นเข้าไป ดังนี้

1. เพิ่มปกหน้า

- 1.1 ปกนอก
- 1.2 ปกใน
- 1.3 คำนิยม (ไม่มีก็ได้)
- 1.4 คำรับรอง (ไม่มีก็ได้)
- 1.5 คำนำ
- 1.6 สารบัญ

2. เพิ่มส่วนหลัง

- 2.1 เฉลย
- 2.2 ไขความข้อง (ถ้าจำเป็น)
- 2.3 บรรณานุกรม
- 2.4 ปกหลัง

คำรณ ล้อมในเมือง และคณะ (2554 : 35) ได้กล่าวถึง ส่วนประกอบของแบบฝึก ดังนี้

คู่มือการใช้แบบฝึกเป็นเอกสารสำคัญในการแบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้
อย่างไร เช่น ใช้เป็นแบบฝึกท้ายบท ใช้เป็นการบ้านหรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบไปด้วย

1. ส่วนประกอบของแบบฝึก ระบุในแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบ
อื่น ๆ หรือไม่

2. สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้นักเรียนและครูเตรียมตัว
ให้พร้อมไว้ล่วงหน้าก่อนเรียน

3. จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

4. ขั้นตอนในการใช้บอกเป็นข้อ ๆ ตามลำดับการใช้ อาจเขียนในรูปแบบแผนการจัดการ
เรียนรู้จะชัดเจนยิ่งขึ้น

5. เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

ศุวิทย์ มูลคำ (2554 : 61 - 62) กล่าวว่า แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึก
ทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมีย่อประกอบ ดังนี้

1. ชื่อชุดฝึกในแต่ละหน่วย

2. จุดประสงค์

3. คำสั่ง

4. ตัวอย่าง

5. ชุดฝึก

6. ภาพประกอบ

7. ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

8. แบบประเมินบันทึกผลการใช้

กุศยา แสงเดช (2555 : 15 - 16) กล่าวว่า ส่วนประกอบของแบบฝึกที่ดีนั้นควรประกอบ
ด้วยเอกสารที่จัดทำอย่างชัดเจน คือ

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารที่บอกให้รู้ว่าแบบฝึกใช้เพื่ออะไร มีวิธีการอย่างไร
โดยประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก โดยระบุจำนวนชุด มีอะไรบ้าง

1.2 สิ่งที่ต้องเตรียมเพื่อทำแบบฝึก

1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.4 ขั้นตอนในการใช้โดยบอกเป็นข้อ ๆ

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างให้นักเรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 2.1 ชื่อแบบฝึกในแต่ละกลุ่มย่อย
- 2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3 คำสั่ง
- 2.4 ตัวอย่าง
- 2.5 แบบฝึก
- 2.6 ภาพประกอบ
- 2.7 แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

สร้อยสุดา อินหนอง (2555 : 51 - 52) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกที่หลากหลายประเภท เพื่อนำไปประกอบชุดฝึกที่น่าสนใจ ไว้ดังนี้

1. ประเภทเลือกตอบ
 - 1.1 เลือกระบายสีพวกเดียวกัน
 - 1.2 เลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความ
 - 1.3 เลือกตัวพยางค์ในในกลุ่มคำ
 - 1.4 เลือกคำที่สะกดการันต์ได้ถูกต้อง
 - 1.5 เลือกคำพวกเดียวกัน
 - 1.6 ชีคเส้นใต้คำพวกเดียวกัน
2. ประเภทเติมคำ
 - 2.1 เติมพยางค์ในคำที่กำหนดให้
 - 2.2 เติมคำลงในข้อความที่กำหนดให้
 - 2.3 เติมส่วนประกอบของคำให้เป็นคำที่มีความหมาย
 - 2.4 เติมคำให้มีความหมายตรงกับภาพ
 - 2.5 เติมอักษรในช่องว่างให้เป็นคำ ซึ่งตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้
3. ประเภทจับคู่
 - 3.1 จับคู่พยางค์ของคำที่อ่านตรงกัน
 - 3.2 จับคู่คำกับข้อความที่มีความหมายตรงกัน
 - 3.3 จับคู่คำพวกเดียวกัน
4. ประเภทสร้างคำ
 - 4.1 สร้างคำจากภาพ

- 4.2 สร้างคำจากภาพและความหมายที่กำหนดให้
- 4.3 สร้างคำโดยเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้
- 4.4 สร้างคำโดยกำหนดส่วนประกอบของคำบางส่วนให้
- 4.5 นำคำมาประสมให้เกิดคำใหม่
- 4.6 สร้างคำจากตัวอักษรที่สลับกันอยู่
5. ประเภทสร้างประโยค
 - 5.1 สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้
 - 5.2 เลือกคำเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ
 - 5.3 สร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้
6. ประเภทของคำ
 - 6.1 เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้
 - 6.2 เขียนคำจากคำอ่านและความหมายที่กำหนดให้
 - 6.3 แก้อำที่เขียนสะกดผิด
7. ประเภทแยกส่วนประกอบคำ
8. ประเภทหาความหมายของคำ

รูปแบบของแบบฝึก

การจัดทำแบบฝึกให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ต้องอาศัยรูปแบบที่มีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งแบบฝึกนั้นจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึก แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของแบบฝึกมีดังนี้

ลำลี รักสุทธิ (2553 : 35 - 40) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีรูปแบบหลากหลาย แล้วแต่เทคนิคของผู้จัดทำหรือเอกสารแบบฝึกหลาย ๆ เล่ม เพื่อเป็นแบบอย่างในการประยุกต์ใช้ แต่จะนำเสนอบางรูปแบบที่นิยมจัดทำ ดังนี้

1. แบบฝึกประเภทสร้างคำ

เป็นแบบฝึกที่มุ่งให้นักเรียนที่อยู่ในวัยประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ซึ่งยังไม่มีความรู้ความจำในเรื่องคำมาก สมองมีคำไม่มาก เพื่อเป็นการนำเข้าสู่การเขียนเรื่องที่ยาวขึ้น จึงควรให้นักเรียนฝึกการสร้างคำขึ้นเอง

2. แบบฝึกประเภทสร้างกลุ่มคำ

เป็นแบบฝึกที่ต่อยอดจากแบบฝึกที่ 1 คือ มุ่งให้นักเรียนที่อยู่ในวัยประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ซึ่งยังไม่มีความรู้ ความจำในเรื่องกลุ่มคำมากมาย ให้รู้จักการเพิ่มคำเป็นกลุ่มคำ เพื่อเป็นการนำเข้าสู่การเขียนที่ยาวขึ้น จึงควรให้นักเรียนฝึกการสร้างกลุ่มคำขึ้นเอง

3. เป็นแบบฝึกประเภทการอ่านและเขียนคำ

เป็นแบบฝึกที่มุ่งให้นักเรียนที่อยู่ในวัยประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ซึ่งยังมีปัญหาในเรื่องการอ่านและเขียนคำ (บางคำ) ให้ฝึกอ่านคำที่มีปัญหาในการอ่านและเขียนหรือคำยาก หรือคำที่ต้องการฝึก เพื่อเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นการนำเข้าสู่การฝึกการเขียนที่ยากขึ้น

4. แบบฝึกประเภทเขียนตามคำบอก

เป็นแบบฝึกที่มุ่งให้นักเรียนที่อยู่ในวัยประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ได้พัฒนาการเขียนคำ ยังไม่มีความรู้ ความจำในเรื่องคำมาก สมอมีคำไม่มาก เพื่อเป็นการนำเข้าสู่การเขียนเรื่องที่ยาวขึ้น จึงควรให้นักเรียนฝึกการสร้างคำขึ้นเอง

5. แบบฝึกประเภทสร้างประโยค

เป็นแบบฝึกที่มุ่งให้นักเรียนนำคำ กลุ่มคำที่เรียนมาแล้งฝึกสร้างประโยคที่เหมาะสมกับระดับวัย เพื่อก้าวสู่การเขียนเรื่องที่ยากขึ้น ยาวขึ้น ซับซ้อนขึ้น

6. แบบฝึกคิด

เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้นักเรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของนักเรียน

7. แบบจับคู่

เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำถาม หรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อ ให้นักเรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือ มาจับคู่กับคำถาม ให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ข้างหน้าข้อคำถาม หรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้

8. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ

เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องไว้ให้นักเรียนเติมคำ หรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

9. แบบหลายตัวเลือก

เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมีส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถาม ที่สมบูรณ์ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือ คำตอบ ซึ่งอาจมี 3 - 5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

10. แบบอัตนัย

เป็นแบบฝึกที่มีคำถาม นักเรียนจะต้องเขียนคำตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบแต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้ในรูปแบบของคำถามทั่วไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2553 : 95 - 96) กล่าวว่า รูปแบบของแบบฝึกควรมีหลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่อยากทำ และได้เสนอรูปแบบของแบบฝึก 5 แบบฝึก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นประโยคบอกเล่าให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกใส่เครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ตามดุลพินิจของนักเรียน
2. แบบจับคู่ ประกอบด้วยคำถามที่เป็นตัวขึ้นไว้ด้านในซ้ายมือมาจับคู่ในด้านขวามือ โดยใช้เลขคำตอบไปวางไว้หน้าข้อคำถาม หรือใช้การโยงเส้น
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ มีข้อความไว้แต่เว้นช่องว่างไว้เติมคำ หรือข้อความที่ขาดหาย โดยอาจให้เติมอย่างอิสระ หรือกำหนดตัวเลือกให้เติม
4. แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยมี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำถามที่สมบูรณ์ชัดเจน ส่วนที่ 2 เป็นคำตอบตัวเลือก ซึ่งอาจมี 3 - 4 ตัวเลือก โดยจะมีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเดียวเท่านั้น ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง
5. แบบอัตนัย มีตัวคำถามให้เขียนอย่างเสรี ไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดเวลา อาจเป็นคำถามทั่วไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ลักษณะชุดฝึกที่ดีจะต้องเป็นแบบฝึกสั้นๆ มีหลายรูปแบบมีความสำคัญในการฝึกให้เกิดความชำนาญนั้น ๆ ต้องมีการอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่าย ใช้เวลาฝึกที่ไม่นานเกินไป และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้ว นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ดียิ่งขึ้น มีประโยชน์คุ้มค่าต่อทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน และที่สำคัญคือ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ

ภักดี พลศักดิ์ (2553 : 20) ได้เสนอแนะหลักการสร้างชุดฝึกทักษะไว้ว่า

1. จะต้องตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกทักษะ
3. ชั้นต่าง ๆ ในการสร้างชุดฝึกทักษะ
 - 3.1 ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการจัดการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยา และกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชาที่สอน
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของทุกฝึกทักษะ
 - 3.5 กำหนดรูปแบบ และสร้าง

อรุณ ทองประเสริฐ (2555 : 31) สรุปหลักการสร้างชุดฝึกว่า

1. ใช้หลักการเรียนรู้
2. การฝึกจะต้องเจาะจงเฉพาะอย่าง
3. วิธีฝึกใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ
4. ระดับความยากง่ายของชุดฝึกจะต้องเหมาะสมกับนักเรียน
5. เวลาที่ใช้ในการฝึกแรก ๆ ควรสั้น ๆ ก่อนแล้วค่อยขยายเวลาให้มาก
6. ต้องมีการฝึกเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มด้วย
7. ต้องมีการฝึกเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มด้วย
8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำชุดฝึก
9. เมื่อนักเรียนฝึกแล้วต้องให้นำไปใช้และมีการติดตามผล

สรุปได้ว่าหลักการสร้างชุดฝึก จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้แน่นอนว่าจะฝึกเรื่องอะไร แล้วกำหนดสาระการเรียนรู้ให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยจัดให้เหมาะกับวัยตลอดจนระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเรียงลำดับสาระการเรียนรู้จากง่ายไปยาก ใช้เวลาพอเหมาะ และมีคำชี้แจงอย่างชัดเจนการสร้างแบบฝึกที่ดีมีประสิทธิภพนั้น จะต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ หลักจิตวิทยา ทฤษฎีการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายในการฝึก ระยะเวลาที่ใช้ฝึก ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ รูปแบบในการฝึก เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุดซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ

ในการสร้างชุดฝึกเพื่อให้มีคุณภาพ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา เพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดีควรใช้ชุดการเรียนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ใช้แนวทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการสร้างชุดฝึก ที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่สำคัญ ดังนี้

ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectionism Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียน ในแต่ละชั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ ซึ้นพจึ มนต์ขลัง (2550 : 30 - 31) ได้สรุป หลักจิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกไว้ ดังนี้

1. กฎแห่งการฝึกหัด หรือการกระทำซ้ำ (The Law of Exercise or Repetition) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัด หรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคง แน่นแฟ้นของ สิ่งที่เรียนความรู้คงทนถาวร ซึ่งแยกเป็น 2 กฎย่อย คือ

1.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Used) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว มีการกระทำ หรือนำสิ่งที่เรยนรู้นั้น ไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร

1.2 (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว ไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ หรือไม่ได้เลย ย่อมทำให้ค่อย ๆ ลบเลือนไปในที่สุด หรือไม่ก็เกิดการลืมไปในที่สุด หรือไม่ก็ไม่เกิดการลืมจนไม่เรียนรู้อีกเลย

2. กฎแห่งผลที่พอใจของ (The Law of Effect) หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้ต่อไปอีก ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจก็จะเกิดผลดีกับการเรียนรู้ ทำให้อยากเรียนรู้ต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่น่าพึงพอใจก็จะทำให้ไม่อยากเรียนรู้ หรือเบื่อหน่าย และเป็นผลเสีย ต่อการเรียนรู้ อาจทำให้ผู้กระทำเลิกทำสิ่งนั้นได้ การนำกฎแห่งผลที่พอใจมาใช้ ครูควรส่งเสริมให้เกิดความพอใจ จากการฝึกด้วย การรู้จักผู้เรียนอย่างแท้จริงว่าใคร มีความสามารถ ใครสนใจ ฯลฯ เพียงใด แค่นั้น แล้วพยายามจัดการเรียนการสอน รวมถึงมอบหมายงานที่มีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียน สร้างความรู้สึก จนสามารถทำให้ได้สำเร็จในงานที่ตนได้รับมอบหมาย ก็จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจ ที่จะฝึกเพิ่มขึ้นอีก

3. กฎแห่งความพร้อม (The Law of Readiness) หมายถึง ความพร้อมของร่างกาย ในอันที่จะ แสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา

สรุปได้ว่า จากทฤษฎีหลักจิตวิทยาที่กล่าวถึงชุดฝึกทักษะที่คั้นนั้น ต้องคำนึงถึงจิตวิทยา แห่งการเรียนรู้ นำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้ผู้เรียนได้ทดลองทำ เพื่อเป็นแนวทาง ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกมีความสำคัญ ดังที่นักการศึกษาได้อธิบายขั้นตอนการสร้าง แบบฝึกไว้

โรจนา แสงระวี (2552 : 45) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุก ๆ ระดับชั้น

2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด

3. พิจารณาวัดอุปประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก

4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะต้องสอดคล้องกับ เนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้

5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงอาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่อง หาคุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

9. นำไปปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นแบบฝึกจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

วนิดา ศรีจามร (2553 : 76) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์อะไรบ้างจากแบบฝึก

2. ศึกษาผู้เรียน โดยพิจารณาถึงวัยและระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับผู้เรียน

3. ศึกษาธรรมชาติของเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ บางเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะ บางเรื่องต้องเรียนรู้โดยการปฏิบัติให้เรียนรู้จริง

4. พิจารณาประโยชน์และความคุ้มค่าของสื่อการเรียนการสอนว่า สามารถกระตุ้นความสนใจ สื่อความหมาย และสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนอย่างไร

5. หาประสิทธิภาพและปรับปรุงพัฒนาสื่อที่จัดทำไว้ เพื่อเป็นการประกันคุณภาพของสื่อว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้จริง

ลำที รักษุทธิ (2553 : 34) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. สสำรวจปัญหา สาระ ตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหาและความต้องการ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่า บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาหรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละตัวบ่งชี้

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน ตรงตามตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหา เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนรู้อะไร และเป็นอย่างไร

3. วิเคราะห์ปัญหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยอะไร ถ้าเป็นภาษาไทย คือ คำและความหมายว่าอย่างไร คำใดมักมีปัญหาการอ่านและเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้

4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของนักเรียนในแต่ละชั้นว่า เด็กแต่ละคน มีความสนใจเรื่องอะไร เช่น จิตวิทยาการอ่านที่นำไปใช้ในแบบฝึก ประกอบด้วย

4.1 ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่นักเรียน

4.2 การฝึกหัด คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ

4.3 กฎแห่งผล คือ การให้นักเรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลย

4.4 การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงตามลำดับจากแบบฝึกที่ง่ายและสั้นและสู่เรื่องยาวและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบ และหลายรูปแบบ

5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึก ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมี กิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงใด จะนำเสนอโดยใช้ภาพประกอบหรือไม่

6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด

7. นำแบบฝึกนั้น ไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เช่น ครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ ศึกษานิเทศก์ เป็นต้น หรือนำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 1 - 5 คน เพื่อนำไปรวบรวมข้อมูล เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้เสริมการเรียนการสอน ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 4 - 5) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน อาจศึกษาผลการประเมินผล ปลายภาค / ปลายปี การวัดผลการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และการตรวจผลงานนักเรียน

2. ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้

3. ศึกษาเนื้อหาวิชาที่นักเรียนยังบกพร่อง

4. ศึกษาลักษณะของแบบฝึกแบบต่าง ๆ

5. วางโครงเรื่องเนื้อหาวิชาและกำหนดรูปแบบของแบบฝึกให้สัมพันธ์กัน โครงเรื่อง

6. สร้างแบบฝึก โดยเลือกเนื้อหาต่าง ๆ ที่เหมาะสมบรรจุในแบบฝึกให้ครบตามที่กำหนด

7. ให้ผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในท้องถิ่นใกล้เคียงบริเวณโรงเรียนเช่น ศึกษาพิเศษ ครูวิชาการกลุ่มครู วิชาการโรงเรียน ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้และปรับปรุง

9. นำไปใช้จริงกับนักเรียนในชั้นเรียน

ถวัลย์ มาศจรัส (2555 : 20) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับจัดทำแบบฝึก

2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียด เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ

3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนเรียน บัตรคำสั่งขั้นตอนกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน
5. นำแบบฝึกไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกมีขั้นตอนการสร้าง โดยต้องศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง ทฤษฎีการเรียนรู้ และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก วิเคราะห์เนื้อหา เพื่อจัดทำโครงร่างแบบฝึกที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จึงจัดทำแบบฝึกและหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก

จิตติร ทองสุข (2541 : 22) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพเครื่องมือเป็นกระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคูณค่าของสื่ออย่างมีระบบ ก่อนนำสื่อไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2550 : 3 - 4) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึก = ประสิทธิภาพ E_1 , E_2 เมื่อ E_1 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยระหว่างแต่ละชุดย่อยแต่ละชุด E_2 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยหลังการเรียนแต่ละชุดหรือทุกชุดในการกำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดฝึก E_1 , E_2 โดยทั่วไปไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ 60/60 โดยคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

1. ลักษณะของสาระการเรียนรู้ เป็นเรื่องอะไรเป็นองค์ความรู้ที่เป็นเรื่องต่อเนื่องหรือเป็นองค์ความรู้เฉพาะเรื่อง que ผู้เรียนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องนั้นเป็นการเฉพาะหรือไม่ อย่างไร
2. กลุ่มผู้เรียนเป้าหมายคือใคร มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนรู้อะไร
3. ความคาดหวังของสังคมต่อการเรียนรู้ในเรื่องนั้นเป็นอย่างไร
4. ทักษะการเรียนรู้ หลักที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุคืออะไร เป็นเรื่องของทักษะทางด้านสติปัญญา ทางด้านจิตใจ ทักษะทางร่างกายหรือเป็นเรื่องของทักษะกระบวนการ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2542 : 490 - 491) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์นั้น การที่จะกำหนดเกณฑ์ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้ โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพท์) โดยกำหนดว่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพท์) ประสิทธิภาพของแบบฝึกจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่คาดหมายว่าผู้เรียน

จะเปลี่ยนพฤติกรรม โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยการทำงานกิจกรรมระหว่างการใช้แบบฝึกหัดต่อร้อยละของผลสอบหลังใช้แบบฝึกหัดทั้งหมด นั่นคือ E_1, E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยวิธีคำนวณ

E_1 คำนวณจากการนำคะแนนการทำแบบฝึกหัดทุกชุดของนักเรียนแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย และเทียบส่วนเป็นร้อยละ (80 ตัวแรก)

E_2 คำนวณจากการนำคะแนนของนักเรียนที่ทดสอบหลังเรียนแบบฝึกหัดทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย และเทียบส่วนเป็นร้อยละ (80 ตัวหลัง)

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตรของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 89 - 90) ดังนี้
80 ตัวแรกใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100}$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกที่นักเรียนทุกคนทำ
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

80 ตัวหลังใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B} \times 100}$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lowrey, 1978 : 817-A) ได้ศึกษา ผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 - 3 จำนวน 87 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังจากฝึกทักษะมากกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึก และนักเรียนทำข้อสอบหลังจากการฝึกทักษะแล้ว ได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.80 นั่นคือ แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการช่วยให้เกิดความรู้เพิ่มขึ้น

สุยานโต วาร์แดน (Suyanto, Wardan, 2002 : 3766-A) ได้ศึกษา ผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีสะกดคำโดยให้นักเรียนนำแบบฝึกทักษะ รวม 6 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 1 - 2 จำนวน 1800 คน ผลปรากฏว่าคะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนทดลองหลังจากทำแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกทักษะ

งานวิจัยในประเทศ

เกรียงไกร ราชวิชัย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 34 คน พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 เท่ากับ 81.78 / 88.43 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนเท่ากับ 26.53 คะแนน ก่อนเรียนเท่ากับ 15.24 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผู้เรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีระดับการประเมินเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

ธีรภรณ์ ทรงประศาสน์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 พบว่า ความสามารถในการแต่งประโยคที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาจากคะแนนรวมเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการแต่งประโยค หลังการใช้แบบฝึกทักษะได้คะแนนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 93 จากเดิมก่อนเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 30 คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 63 และผลการสังเกตพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความตั้งใจ ความกระตือรือร้น ด้านความสนใจ ความพึงพอใจ ความเข้าใจในบทเรียน ด้านการตอบคำถามในบทเรียน และการทำแบบฝึกหัด พบว่า อยู่ในระดับดี เนื่องจากเด็กแสดง ความสนใจในบทเรียน ตั้งใจ และให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนสามารถตอบคำถามในบทเรียนได้ ร้อยละ 70 และทำแบบฝึกทักษะได้

สุกานดา สายวาริ (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Method) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้อง รวม 72 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Method) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Method) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มอำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 16 ห้องเรียน รวมทั้ง 149 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านโชคดี จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แบบฝึก ประกอบด้วย

- 1.1 คำหัตถรย์สร้างสรรค์ประโยค 10 แบบฝึก
- 1.2 บอกลำไ้มใหม่ 5 แบบฝึก

1.3 ใ้ใจคำถาม 5 แบบฝึก

1.4 ปฏิเสธอย่างดงามถ้าไม่เข้าใจ 5 แบบฝึก

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แผน ประกอบด้วย

2.1 คำห้ศจรรย์สร้างสรรค์ประโยค 10 แผน

2.2 บอกเก่าเล่าใหม่ 5 แผน

2.3 ใ้ใจคำถาม 5 แผน

2.4 ปฏิเสธอย่างดงามถ้าไม่เข้าใจ 5 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบ่งเป็น 2 ฉบับ

3.1 ฉบับที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ

3.2 ฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการแต่งประโยคบอกเล่าคำถาม และปฏิเสธชนิดละ 5 ประโยค รวมเป็น 15 ประโยค

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค

1. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แบบฝึก ประกอบด้วย

1.1 คำห้ศจรรย์สร้างสรรค์ประโยค 10 แบบฝึก

1.2 บอกเก่าเล่าใหม่ 5 แบบฝึก

1.3 ใ้ใจคำถาม 5 แบบฝึก

1.4 ปฏิเสธอย่างดงามถ้าไม่เข้าใจ 5 แบบฝึก

2. การสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งประโยคและวิธีการสร้างชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบการสร้างชุดฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ ศึกษาขอบข่ายและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวการจัดกิจกรรมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ศึกษา

แนวทางการสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเลือกเนื้อหา สอดคล้องกับหลักสูตรและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนำเรื่อง การแต่งประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า และประโยคปฏิเสธ ในภาคเรียนที่ 1 มาสร้างเป็นชุดฝึก ทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมา เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศึกษา วิธีการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเนื้อหาที่นำมาแต่งประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า และประโยคปฏิเสธ เป็นคำในบัญชีพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชุดฝึกทักษะ

3.1 นำชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น ไปเสนอกomite กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุง

3.2 นำชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ ความสอดคล้องของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.3 นำชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองใช้โดยทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) ทดลองใช้ชุดฝึก ทักษะกับนักเรียน 3 คน นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 1 คน นักเรียนอ่อน 1 คน ในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสะตอน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2 เพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสม ของรูปภาพ และเวลาที่ใช้

3.4 จัดพิมพ์ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มทดลอง

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการแต่งประโยค ผู้วิจัยได้สร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย คู่มือการสอนภาษาไทย แบบเรียนภาษาไทย และแบบฝึกหัดภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และตัวชี้วัดรายชั้นปี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ศึกษาปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นปัญหาในเรื่องการแต่งประโยค

3. คัดเลือกคำจากบัญชีคำพื้นฐาน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาจัดทำกำหนดการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ จำนวน 25 แผน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีส่วนประกอบ ดังนี้

3.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สาระสำคัญ

3.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

3.5 สาระการเรียนรู้

3.6 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

3.7 กิจกรรมการเรียนรู้

3.8 การวัดและประเมินผล

3.9 ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ได้รับมอบหมาย

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจเพื่อพิจารณาเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความเหมาะสม โดยนำมาหาค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (IOC) โดยมีค่าเท่ากับ 1.00

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปสอนคู่กับชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโชคดี

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแต่งประโยค

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ และอัตนัยจำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบอิงเกณฑ์ของบุญชุม ศรีสะอาด (2545 : 89 - 90)

2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตร โรงเรียนบ้านโชคดี พุทธศักราช 2559 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. กำหนดเนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 1 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และแบบอัตนัย 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบไม่ถูกต้องได้คะแนน 0 คะแนน

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

6. นำคะแนนผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 (ภาคผนวก) โดยใช้สูตรของโรวินELLI และแฮมเบิลตัน (Rowinelli and Hambleton, 1997; อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะอาด, 2545 : 64 - 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

หลักเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามมี ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

7. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try - out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโรงเรียนบ้านสะตอน้อย 10 คน

8. ตรวจคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยข้อคำตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อผิดให้ 0 คะแนน นำผลการทดสอบแบบอัตนัยเป็นรายข้อเพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย (p) อยู่ในเกณฑ์ 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป แล้วเลือกข้อสอบที่เหมาะสมที่สุด จำนวน 15 ข้อ ไปหาความน่าเชื่อถือ นำแบบทดสอบแบบปรนัยที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (KR - 20) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

9. จัดพิมพ์แบบทดสอบที่มีคุณภาพ ไปทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ
กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

ตาราง 2 แสดงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
1 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 1 โยงจับคู่ ความสัมพันธ์ระหว่าง ประโยคกับภาพ	แบบฝึกโยงจับคู่ ความสัมพันธ์ระหว่าง ประโยคกับภาพ	1
2 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 2 เติมคำนาม ในช่องว่างเพื่อทำให้ เป็นประโยคที่ถูกต้อง สมบูรณ์	แบบฝึกเติมคำนาม	1
5 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 3 เติมคำ สรรพนามในช่องว่าง เพื่อทำให้เป็นประโยค ที่ถูกต้องสมบูรณ์	แบบฝึกเติมคำสรรพนาม	1
6 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 4 ชิดเส้นใต้ คำที่ทำหน้าที่เป็นคำ (กริยา) ในประโยค	แบบฝึกจำแนกคำ ที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดง อาการ (กริยา) ใน ประโยค	1
7 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 5 เติมคำ ในช่องว่างเพื่อทำให้ เป็นประโยคที่ถูกต้อง	แบบฝึกเติมคำในช่องว่าง เพื่อทำให้เป็นประโยค ที่ถูกต้องสมบูรณ์	1

ตาราง 2 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
8 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียน ช่วยกันเขียนประโยคใหม่ โดยใช้คำแทนภาพ	แบบฝึกการเขียน ประโยคใหม่โดยใช้คำ แทนภาพ	1
9 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียน ฝึกแต่งประโยคให้ สมบูรณ์ จากแผ่นป้าย ใคร ทำอะไร และฝึก อ่าน	แบบฝึกแต่งประโยคให้ สมบูรณ์ จากแผ่นป้าย ใคร ทำอะไร และฝึกอ่าน	1
12 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 8 ให้นักเรียน แต่งประโยคให้สมบูรณ์ จากแผ่นป้าย ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และฝึกอ่าน	แบบฝึกแต่งประโยคให้ สมบูรณ์ จากแผ่นป้าย ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และฝึกอ่าน	1
13 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 9 ให้เรียง ประโยคใหม่ให้ตรงกับ ภาพที่กำหนดให้	แบบฝึก การเรียง ประโยคใหม่ให้ตรงกับ ภาพที่กำหนดให้	1
14 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 10 ให้เรียง ลำดับเหตุการณ์ โดยใส่ ตัวเลข กำกับลำดับ ให้ถูกต้อง	แบบฝึก การเรียงลำดับ เหตุการณ์ โดยใส่ตัวเลข เรียงลำดับให้ถูกต้อง และฝึกอ่าน	1
15 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 11 แยกส่วน ประกอบของประโยค บอกเล่า	แบบฝึกจงแยกส่วน ประกอบของประโยค บอกเล่า	1

ตาราง 2 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
16 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 12 เรียง ลำดับ โดยใส่ตัวเลข ในช่องว่าง แล้วนำมา เขียนเป็นประโยค บอกเล่า	แบบฝึกเรียงลำดับ โดยใส่ตัวเลขในช่องว่าง แล้วนำมาเขียนเป็น ประโยคบอกเล่า	1
19 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 13 เรียงคำ เป็นประโยคบอกเล่า	แบบฝึกเรียงคำเป็น ประโยคบอกเล่า	1
20 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 14 แต่ง ประโยคบอกเล่า จากภาพ	แบบฝึกแต่งประโยค บอกเล่าจากภาพ	1
21 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 15 แต่ง ประโยคบอกเล่า จากภาพ	แบบฝึกแต่งประโยค บอกเล่าจากภาพ	1
22 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 16 แยก ส่วนประกอบของ ประโยคคำถาม	แบบฝึกแยกส่วนประกอบ ของประโยคคำถาม	1
23 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 17 เรียง ลำดับ โดยใส่ตัวเลข ในช่อง แล้วนำมาเขียน เป็นประโยคคำถาม	แบบฝึกเรียงลำดับ โดยใส่ตัวเลขในช่อง แล้วนำมาเขียนเป็น ประโยคคำถาม	1
26 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 18 เรียง คำเป็นประโยคคำถาม	แบบฝึกเรียงคำเป็น ประโยคคำถาม	1

ตาราง 2 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
27 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 19 แต่ง ประโยคคำถาม จากภาพ	แบบฝึกแต่งประโยค คำถามจากภาพให้ถูกต้อง	1
28 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 20 ประโยค คำถามจากภาพ	แบบฝึกแต่งประโยค คำถามจากภาพ	1
29 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 21 แยก ส่วนประกอบของ ประโยคบอกปฏิเสธ	แบบฝึกแยก ส่วนประกอบของ ประโยคบอกปฏิเสธ	1
30 มิถุนายน 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 22 เรียงลำดับ ตัวเลขในช่อง แล้วนำ มาเขียนเป็น ประโยคปฏิเสธ	แบบฝึกเรียงลำดับ โดยใส่ตัวเลขในช่อง แล้วนำมาเขียนเป็น ประโยคปฏิเสธ	1
3 กรกฎาคม 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 23 เรียงคำ ให้เป็นประโยคปฏิเสธ	แบบฝึกเรียงคำให้เป็น ประโยคปฏิเสธ	1
4 กรกฎาคม 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 24 แต่ง ประโยคปฏิเสธ จากภาพ	แบบฝึกแต่งประโยค ปฏิเสธจากภาพ	1
5 กรกฎาคม 2560	14.30 - 15.30	กิจกรรมที่ 25 แต่ง ประโยคปฏิเสธ จากภาพ	แบบฝึกแต่งประโยค ปฏิเสธจากภาพ	1
รวม				25

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้สถิติในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ค่าความยากง่าย (Difficulty)
2. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ (Discrimination)
3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)
4. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยใช้สถิติ T – test แบบ Dependent Sample ในการตรวจสอบสมมติฐาน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และประเมินผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ดังนี้

E_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ
E_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ความน่าจะเป็นทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	คะแนนความสามารถในการแต่งประโยค (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)			
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	18	24	6	36
2	17	26	9	81
3	16	25	9	81
4	16	23	7	49
5	15	28	13	169
6	14	26	12	144
7	15	25	10	100
8	14	24	10	100
9	13	25	12	144
10	12	26	14	196
11	12	26	14	196
12	18	27	9	81
13	17	24	7	49
14	16	23	7	49
15	15	25	10	100
16	16	26	10	100
17	17	23	6	36
18	15	24	9	81
Σ	276	450	174	1792
\bar{X}	15.33	25	9.67	99.56
S.D.	1.81	1.41	2.54	51.16

จากตาราง 3 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 25.00$) ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน ($\bar{X} = 15.33$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ΣD	ΣD^2	t	p
ก่อนเรียน	18	30	15.33	1.82	174	1792	16.12*	.00
หลังเรียน	18	30	25.00	1.41				

จากตาราง 4 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนจากได้รับของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของ เท่ากับ 15.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.82 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 25.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาความสามารถ ในแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มอำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 16 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 149 คน

2. กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้าน โขคดี จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แบบฝึก ประกอบด้วย

- 1.1 คำหัตถ์สร้อยสร้อยประโยค 10 แบบฝึก
- 1.2 บอกลำเอนใหม่ 5 แบบฝึก
- 1.3 ใส่ใจคำถาม 5 แบบฝึก
- 1.4 ปฏิเสธอย่างงดงามถ้าไม่เข้าใจ 5 แบบฝึก

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แผน ประกอบด้วย

- 2.1 คำหัตถ์สร้อยสร้อยประโยค 10 แผน
- 2.2 บอกลำเอนใหม่ 5 แผน
- 2.3 ใส่ใจคำถาม 5 แผน
- 2.4 ปฏิเสธอย่างงดงามถ้าไม่เข้าใจ 5 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบ่งเป็น 2 ฉบับ

- 3.1 ฉบับที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ
- 3.2 ฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการแต่งประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธชนิดละ

5 ประโยค รวมเป็น 15 ประโยค

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบ่งเป็น 2 ฉบับฉบับที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อข้อละ 1 คะแนน ฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการแต่งประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธชนิดละ 5 ประโยค รวมเป็น 15 ประโยคประโยคละ 1 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 แผน 25 ชั่วโมง

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบท้ายหน่วย				รวม 40 คะแนน
	หน่วยที่ 1 (10 คะแนน)	หน่วยที่ 2 (10 คะแนน)	หน่วยที่ 3 (10 คะแนน)	หน่วยที่ 4 (10 คะแนน)	
1	9	9	8	8	34
2	7	7	8	7	29
3	10	9	8	8	35
4	8	7	7	8	30
5	9	8	8	9	34
6	8	8	8	8	32
7	9	10	9	10	38
8	9	9	8	9	35
9	8	9	8	8	33
10	8	7	9	8	34
11	8	9	8	8	31
12	8	9	9	9	35
13	9	10	9	8	36
14	8	9	8	7	32
15	8	7	7	8	30
16	7	8	8	9	32
17	8	8	8	9	33
18	8	9	8	8	33
		รวม			596

$$\Sigma X = 596$$

$$\Sigma F = 450$$

$$E_1 = 82.78$$

$$E_2 = 83.33$$

จากตาราง 5 แสดงว่า ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $(\frac{E_1}{E_2})$ 82.78/83.33 ซึ่งเป็นไปตาม
 สมมติฐานข้อที่ 1 มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) 82.78 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และมีค่า
 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

3. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบ่งเป็น 2 ฉบับฉบับที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก
 จำนวน 15 ข้อข้อละ 1 คะแนน ฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการแต่งประโยคบอกเล่า คำถาม
 และปฏิเสธชนิดละ 5 ประโยค รวมเป็น 15 ประโยคประโยคละ 1 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการนำแบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ
 82.78 / 83.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1
2. ผลสัมฤทธิ์การแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย
 สูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตาม
 สมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผล

1. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ
 82.78 / 83.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 ตามขั้นตอน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จิตวิทยา
 หลักการสอนของนักการศึกษา งานวิจัยที่เป็นเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกประเทศ วิเคราะห์
 เนื้อหา ก่อนจะนำมาสร้างชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 เพื่อกำหนดเรื่องที่จะนำมาสร้างชุดฝึกทักษะพร้อมกำหนดวัตถุประสงค์ จากนั้นจึงกำหนดกิจกรรม

ในแบบฝึกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหา เพื่อกำหนดชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคจำนวน 25 แบบฝึก ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคและพัฒนาขึ้นได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทักษะกระบวนการภาษาที่ใช้ซึ่งได้ทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผ่านการหาคุณภาพกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเป็นสื่อที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคมีรูปแบบหลากหลายมีภาพประกอบที่ดึงดูดความสนใจและสื่อความหมายให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้นมีคำชี้แจงที่ชัดเจน มีตัวอย่างให้ศึกษา เนื้อหาเรียงจากง่ายไปหายาก และเป็นได้เรียนมาแล้ว ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย สร้างความเข้าใจ ทำทลายความสามารถของนักเรียนในอยากทำแบบฝึก สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการจูงใจ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 3 - 4) กล่าวว่า การจูงใจนักเรียน โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการฝึก และช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก ย้ำให้เกิดทักษะ ช่วยเสริมทักษะการแต่งประโยคได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กฎการเรียนรู้ของธอร์ไดค์ (Thorndike) กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) สำลี รักสุทธี (2553 : 35) ที่กล่าวว่า การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ เมื่อทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึกเสร็จ นักเรียนสามารถตรวจแบบฝึกจากเฉลย ทำให้รู้ผลและต้องการจะเรียนต่อไป สอดคล้องกับกฎแห่งผลของธอร์ไดค์ (Thorndike) ซึ่งประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 3 - 4) กล่าวว่า การกระทำใดใดก็ตามเป็นสิ่งที่ผู้กระทำพอใจก็จะทำพฤติกรรมนั้น ๆ ซ้ำ ๆ อีก ในทางตรงกันข้ามถ้ามีผลไม่เป็นที่หน้าพอใจผู้กระทำจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้นจึงต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกนั้นได้พอสมควรและควรมีเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว จากเหตุผลที่กล่าวมาจึงทำให้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.78 / 83.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร ราชวิชัย (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่งแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 เท่ากับ 81.78 / 88.43

2. ผลสัมฤทธิ์การแต่งประโยค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อันเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ จุดหมายหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นบทบาทของครูให้เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้

เสริมประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักเรียน เลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับนักเรียน คิดค้น เทคนิค กลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้หลายหลายรูปแบบ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของนักเรียน เน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามการเรียนรู้อย่างมีความสุข ชูฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีความสำคัญต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะชูฝึกที่ทำให้เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ เลือกสอนตามระดับความยากง่ายและช่วยให้นักเรียน จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

ดั่งแนวคิดของธอร์นไดค์ (Thorndike) ล่าลี รักสุทธิ (2553 : 35) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ดีก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝน การกระทำซ้ำ ๆ วิชาภาษาไทยก็เป็นทักษะนักเรียนจะมีทักษะทางภาษาที่ดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย ก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนและกระทำซ้ำ ๆ ถ้านักเรียนได้ฝึกฝน ได้ทำชูฝึก ได้ใช้ทักษะทางภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีขึ้น นอกจากนี้ ถวัลย์ มาศจรัส (2555 : 18) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นแบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้น อย่างเป็นระบบ และมีระเบียบ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะให้เด็กได้ทำงานตามลำดับ โดยมีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ และประทีป แสงเปี่ยมสุข (2554 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่าเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทำให้ครูทราบความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของนักเรียน แบบฝึกจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับนักเรียน หลังเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดเป็นความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงไกร ราชวิชัย (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา เรื่องผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนเท่ากับ 26.53 คะแนน ก่อนเรียนเท่ากับ 15.24 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผู้เรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีระดับการประเมินเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับความเหมาะสมมากงานวิจัยของสุกานดา สายวาริ (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน วัดโสธรวรารามวรวิหารระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive method) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหารระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Method) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ

เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Method) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของธีราภรณ์ ทรงประศาสน์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งประโยค สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการแต่งประโยคที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาจากคะแนนรวมเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการแต่งประโยค หลังการใช้แบบฝึกทักษะได้คะแนนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 93 จากเดิมก่อนเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 30 คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 63

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นให้แก่นักเรียน และวัสดุอุปกรณ์ใบงาน ใบความรู้ มีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน
2. ครูผู้สอนเรียบเรียงชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค ควรมีการบูรณาการทักษะทางภาษาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคกับวิธีการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เช่น BBL เพราะ BBL เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสมอง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ของมนุษย์สูงสุด
2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความคงทน ในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้ใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคนี้ต่อไป เพราะเมื่อนักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง และเพื่อเสริมประสบการณ์ใหม่ๆ ต่อยอดไปได้อย่างรวดเร็ว

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กรนิษา มีรัตน์. (2552). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยโมเดลซิปปา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- กรมวิชาการ. (2534). ข้อคิดเบื้องต้นในการสอนและการสอนที่เน้นกระบวนการ. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญาพร แก้วรักษา. (2552). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง
สระแก้วเมืองน่าอยู่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชัยม่วงวิทยา
อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุศยา แสงแดช. (2555). แบบฝึก. กรุงเทพฯ : แม็ค
- เกรียงไกร ราวิชัย. (2550). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง ประโยค ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงราย.
- แก้วตา ชาญทรัพย์. (2552). ด้อย่างไรเมื่อใช้แบบฝึก. กรุงเทพฯ : ธนการพิมพ์.
- _____. (2553). ด้อย่างไรเมื่อใช้แบบฝึก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริม
ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษา.
- คำรน ล้อมในเมือง และคณะ. (2554). วิจัยชั้นเรียน เล่ม 2. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- จันทิมา เมฆประโคน. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน
วิชาศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วย
การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2542). สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 ปรับปรุงใหม่.
กรุงเทพฯ : เอสอาร์พรีนติ้ง.
- ชื่นพี มนต์ปลั่ง. (2550). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความกลุ่มสาระภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎี และการศึกษาค้นคว้า. กรุงเทพฯ :
โอ.เอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้า.
- ฐิติทร ทองสุข. (2541). การพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2552). ทักษะการเขียนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2555). นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ธีรากรณ์ ทรงประศาสน์. (2550). การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งประโยคสำหรับนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแพร่ปัญญากุล.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจมาศ พลคำแหง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2554). แนวการสร้างแบบฝึก. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของ สกสค.
- ภักดี พลศักดิ์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- เมธา ภิญ โฉงจันทร์ (2555 : 17). อ่านเขียน เรียนสนุก. กรุงเทพฯ : บพิศการพิมพ์.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2550). การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้. อุดรดิตถ์ : คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุดรดิตถ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.

- โรจนา แสงระวี. (2552). การสร้างและการใช้และฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียด มีคม. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนคำพ้องชนะต้น ร ล และ
คำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วงศ์เดือน รุ่งไพศาล. (2555). คู่มือการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ :
ธารอักษร.
- วนิดา ศรีจามร. (2553). สื่อการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- วิการดา จักรอิศราพงษ์. (2553). การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษา แบบองค์รวมสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิบูลศรี กิ่งแก้ว. (2552). การชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วีไลวรรณ ธานี. (2550). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ศิริพร จีรังค์มีพานิช. (2554). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิค
กลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAT) และเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT). วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สฤณา ลิ้มตระกาน. (2553). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแบบฝึก. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- สฤลชัย เวชยาวิทย์. (2554). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สมจิตร ครอบเดช. (2552). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่องประโยค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สร้อยสุดา อินหนอง. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). สกลนคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. (2559 ก). รายงานผลการสอบ วัดความสามารถพื้นฐานผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559. จันทบุรี : หน่วยศึกษานิเทศก์จันทบุรี.
- _____. (2559 ข). รายงานผลประเมินความสามารถการอ่านการเขียน ปีการศึกษา 2559. จันทบุรี : หน่วยศึกษานิเทศก์จันทบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักฯ
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง และเขียนเป็น. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- สุกานดา สายวาริ. (2559). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหารระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Method). วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2554). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน. ราชบุรี : ธรรมรัศมีการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2555). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2554). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อีเคบีคส์.

- แสงอรุณรัตน์ รอดสถิต. (2551). การพัฒนาชุดฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทยแบบกระบวนกร 6 ชั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อรุณ พงษ์พร. (2553). การพัฒนาแผนการสอนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณ ทองประเสริฐ. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- อุดม พรประเสริฐ. (2554). การอ่านและการเขียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.
- Husen, T. and Postlethwaite, T. Neville. (1985). **The International Encyclopedia of Education**. London : Pergamon.
- Lowrey, Eleanor Blodwyn. (August 1987). "The Effect of Drills and Practiecs Times Units on the Decoding Performances of Students Specific Learning Disabilities," **Dissertation Abstracts International**. 39 (7) : 817 A.
- Suyanto, Wardan. (2002). "the Effectiveness of the Letter – Cloze Procedure as a Method of Teaching Spelling," **Dissertation Abstracts International**. 3766 - A.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ธีรพงษ์ จันเป็รียง อาจารย์คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. นางสาวสรिता ปัจจุสานนท์ อาจารย์คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. นางสาวอรุวรรณ สุพรรณพุกณ์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จันทบุรี เขต 2
4. นางสาวพุดชา นุสติ ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก
จังหวัดจันทบุรี
5. นายเจษฎา ถังเงิน ครูชำนาญพิเศษ โรงเรียนบ้านประตง
จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๗/ว ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ธีรพงษ์ จันเป็รียง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ การแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
 ๒. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
 ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
 ๔. แบบประเมินความสอดคล้องของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวโคภิชรุ์ ผดุงโภาค นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรศจรดล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวสรिता ปัจจุสานนท์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ
การแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑ ชุด
๔. แบบประเมินความสอดคล้องของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวไศภิชร์ ผดุงโมค นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา
จรดล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น
เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๒

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ
การแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑ ชุด
๔. แบบประเมินความสอดคล้องของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวไศภิชรุ ผดุงโกศ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา
จรดล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ
นางสาวอรรรณ สุพรรณพยัคฆ์ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญบุคลากรดังกล่าว
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๔๓๑ ๔๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๔๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวพุดชา นุสดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ
การแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด

๒. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด

๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑ ชุด

๔. แบบประเมินความสอดคล้องของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวไศภิชรุ์ ผดุงโชค นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา
จรดล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น
เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศร ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านประตง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ
การแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑ ชุด
๔. แบบประเมินความสอดคล้องของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวโคภิชฐ์ ผดุงโชค นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา
จรดล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ
นายเจษฎา ถึงเงิน เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญบุคลากรดังกล่าวเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชยันต์ ประดิษฐ์ศิลป์)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/๑๐๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโชคดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

จำนวน ๑๘ ชุด

๒. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๘ ชุด

๓. แผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๘ ชุด

ด้วยนางสาวโคภิชฐ์ ผดุงโกศ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีระ
จรตล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวโคภิชฐ์ ผดุงโกศ เก็บรวบรวมข้อมูล
การวิจัยและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่นักศึกษา
สร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/๑๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโชคดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

จำนวน ๑๘ ชุด

๒. ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๘ ชุด

๓. แผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๘ ชุด

ด้วยนางสาวโคภิชรุ์ ผดุงโภค นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรวิศา
จรดล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสถานศึกษาของท่านเป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงต้องนำเครื่องมือในการวิจัยมาเก็บรวบรวมข้อมูลกับ
นักเรียนของท่าน

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวโคภิชรุ์ ผดุงโภค เข้าเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

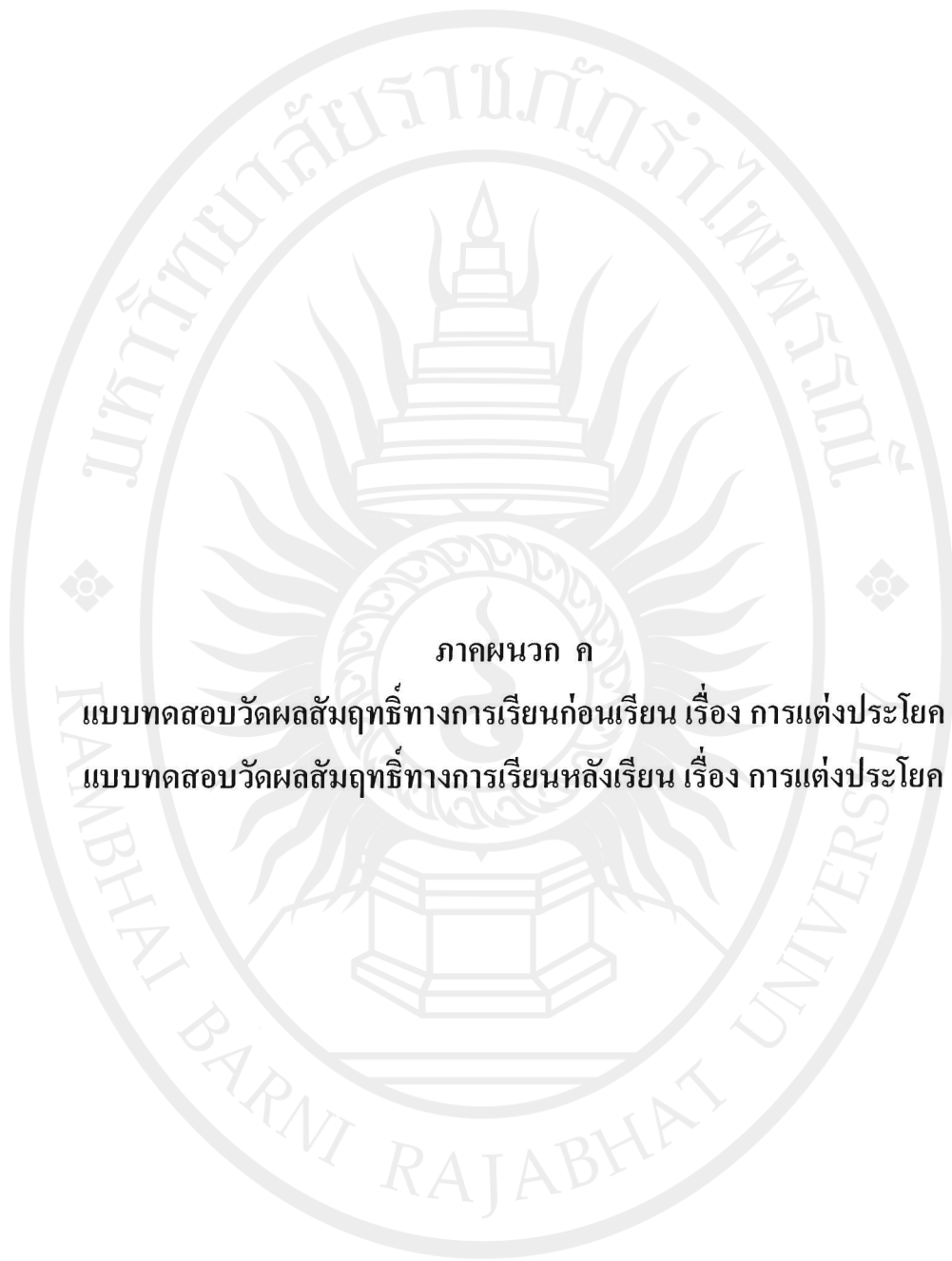
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๓๙๓๓ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การแต่งประโยค
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การแต่งประโยค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การแต่งประโยค
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลา 30 นาที

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบข้อที่ถูก

<p>1. ประโยคหมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. คำที่นำมาเรียงกัน</p> <p>ข. คำที่นำมาเรียงกันได้ใจความสมบูรณ์</p> <p>ค. คำที่นำเสนอใจมาเรียงกัน</p> <p>2. ประโยค ต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ ข้อใด</p> <p>ก. ภาคแสดง + ภาคกรรม</p> <p>ข. ภาคประธาน + ภาคกรรม</p> <p>ค. ภาคประธาน + ภาคแสดง</p> <p>3. “นก บิน” พยางค์ที่ขีดเส้นใต้ เป็น ส่วนสำคัญของประโยค ส่วนใด</p> <p>ก. ภาคแสดง</p> <p>ข. ภาคกรรม</p> <p>ค. ภาคประธาน</p> <p>4. ประโยค “น้องกินข้าว” คำใดเป็นกรรม</p> <p>ก. น้อง</p> <p>ข. กิน</p> <p>ค. ข้าว</p> <p>5. ข้อใดเป็นประโยคที่สมบูรณ์</p> <p>ก. ปลาการ์ตูน</p> <p>ข. ยีราฟสูง</p> <p>ค. ครูสอนนักเรียน</p>	<p>6. ประโยคบอกเล่า หมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. บอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร</p> <p>ข. การเล่าเรื่อง</p> <p>ค. การเล่าเรื่องทั่วไป</p> <p>7. ประโยคบอกเล่า คือข้อใด</p> <p>ก. ฉันไม่ไปเที่ยว</p> <p>ข. แม่กำลังทำกับข้าว</p> <p>ค. ใครอยู่ในห้อง</p> <p>8. เติมคำในประโยคให้สมบูรณ์ “เพื่อน ๆ ช่วยกัน.....ของเล่น”</p> <p>ก. มอง</p> <p>ข. ประดิษฐ์</p> <p>ค. ทำลาย</p> <p>9. จงเรียงประโยคได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด “ก้อน ชื้อ ไป พ่อ ตลาด”</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>10. ข้อใดเรียงคำได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด</p> <p>ก. เพื่อน ฉัน ชวนกันอ่านหนังสือ</p> <p>ข. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บขยะใส่ถังขยะ</p> <p>ค. ถนนลื่นมากฝนตก</p>
---	---

<p>11. ประโยคปฏิเสธ หมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. บอกให้รู้ว่าใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไร</p> <p>ข. บอกเรื่องราวต่างๆ ไป</p> <p>ค. ประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ</p> <p>12. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ</p> <p>ก. วินไม่อ่านหนังสือ</p> <p>ข. เธอจะไปเที่ยวกับฉันไหม</p> <p>ค. เมื่อวานฝนตกหนักมาก</p> <p>13. กลุ่มคำในข้อใดอยู่ในประโยคปฏิเสธ</p> <p>ก. อยากทราบ</p> <p>ข. ไม่ทราบ</p> <p>ค. ทราบแล้ว</p>	<p>14. “คนที่ทำอาชีพปลูกทุเรียน เงาะ เราเรียกว่าชาวสวน” เป็นประโยคอะไร</p> <p>ก. ประโยคบอกเล่า</p> <p>ข. ประโยคปฏิเสธ</p> <p>ค. ประโยคคำถาม</p> <p>15. “เวลาปิดเทอมเธอชอบไปเที่ยวที่ไหน”</p> <p>ก. ประโยคบอกเล่า</p> <p>ข. ประโยคปฏิเสธ</p> <p>ค. ประโยคคำถาม</p>
--	---

ตอนที่ 2 แบบประเมินการแต่งประโยค

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคบอกเล่าให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. ประดับ

.....

.....

2. แข็งแรง

.....

.....

3. ช่วยเหลือ

.....

.....

4. ซักผ้า

.....

.....

5. จงรักภักดี

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

6. พวงมาลัย

.....

.....

7. ส้มตำ

.....

.....

8. ครก

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

9. โกรธ

.....

.....

10. เส้นชัย

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคปฏิเสธให้ได้ใจความสมบูรณ์

11. กรรไกร

.....

.....

12. เรียบร้อย

.....

.....

13. ตำรวจ

.....

.....

14. โจทย์

.....

.....

15. เศรษฐี

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การแต่งประโยค
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลา 30 นาที
 คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบข้อที่ถูก

1. “เวลาปิดเทอมเธอชอบไปเที่ยวที่ไหน” ก. ประโยคบอกเล่า ข. ประโยคปฏิเสธ ค. ประโยคคำถาม	6. ประโยคบอกเล่า หมายถึง ข้อใด ก. บอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ข. การเล่าเรื่อง ค. การเล่าเรื่องทั่วไป
2. ข้อใดเรียงคำได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด ก. เพื่อน ฉัน ชวนกันอ่านหนังสือ ข. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บขยะใส่ถังขยะ ค. ถนนลื่นมากฝนตก	7. ประโยค “น้องกินข้าว” คำใดเป็นกรรม ก. น้อง ข. กิน ค. ข้าว
3. ข้อใดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ก. ปลาการ์ตูน ข. ยีราฟสูง ค. ครูสอนนักเรียน	8. ประโยคปฏิเสธ หมายถึง ข้อใด ก. บอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ข. บอกเรื่องราวทั่ว ๆ ไป ค. ประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ
4. ประโยคบอกเล่า คือข้อใด ก. ฉันไม่ไปเที่ยว ข. แม่กำลังทำกับข้าว ค. ใครอยู่ในห้อง	9. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ ก. วินไม่อ่านหนังสือ ข. เธอจะไปเที่ยวกับฉันไหม ค. เมื่อวานฝนตกหนักมาก
5. “คนที่ทำอาชีพปลูกทุเรียน เงาะ เราเรียกว่า ชาวนาน” เป็นประโยคอะไร ก. ประโยคบอกเล่า ข. ประโยคปฏิเสธ ค. ประโยคคำถาม	10. “นก บิน” พยางค์ที่ขีดเส้นใต้ เป็นส่วน สำคัญของประโยค ส่วนใด ก. ภาคแสดง ข. ภาคกรรม ค. ภาคประธาน

<p>11. กลุ่มคำในข้อใดอยู่ในประโยคปฏิเสธ</p> <p>ก. อยากทราบ</p> <p>ข. ไม่ทราบ</p> <p>ค. ทราบแล้ว</p> <p>12. ประโยค ต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญข้อใด</p> <p>ก. ภาคแสดง + ภาคกรรม</p> <p>ข. ภาคประธาน + ภาคกรรม</p> <p>ค. ภาคประธาน + ภาคแสดง</p> <p>13. จงเรียงประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด “ค้อน ชื้อ ไป พ่อ ตลาด”</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>14. ประโยคหมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. คำที่นำมาเรียงกัน</p> <p>ข. คำที่นำมาเรียงกันได้ใจความสมบูรณ์</p> <p>ค. คำที่น่าสนใจมาเรียงกัน</p> <p>15. เต็มคำในประโยคให้สมบูรณ์ “เพื่อน ๆ ช่วยกัน.....ของเล่น”</p> <p>ก. มอง</p> <p>ข. ประคอง</p> <p>ค. ทำลาย</p>
--	---

ตอนที่ 2 แบบประเมินการแต่งประโยค

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคบอกเล่าให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. แข็งแรง

.....

.....

2. ซักผ้า

.....

.....

3. ช่วยเหลือ

.....

.....

4. จงรักภักดี

.....

.....

5. ประดับ

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

6. ครก

.....

.....

7. ส้มตำ

.....

.....

8. เส้นชัย

.....

.....

9. พวงมาลัย

.....

.....

10. โกรธ

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคปฏิเสธให้ได้ใจความสมบูรณ์

11. กรรไกร

.....

.....

12. ตำรวจ

.....
.....

13. เศรษฐี

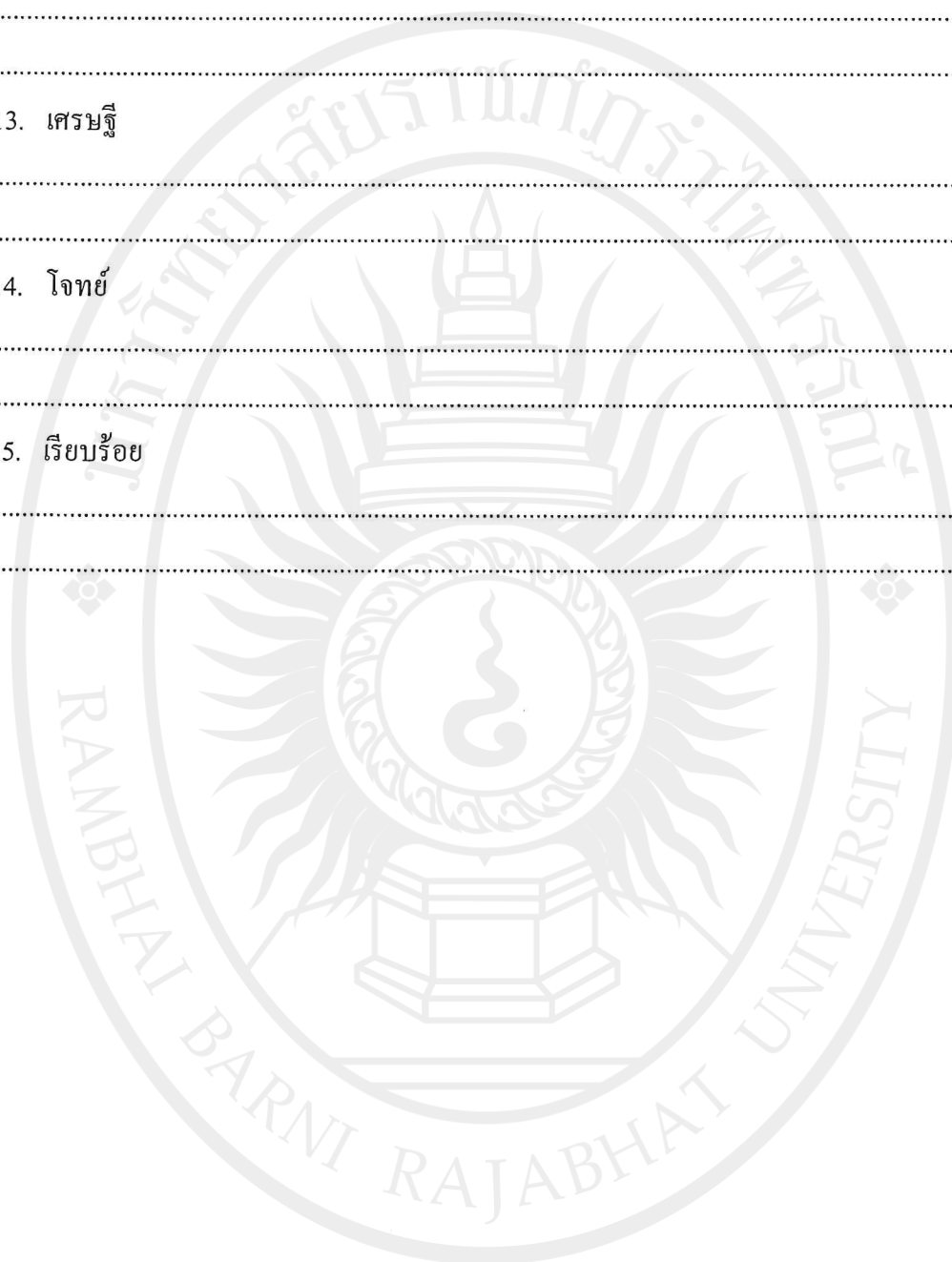
.....
.....

14. โจทย์

.....
.....

15. เรียบร้อย

.....
.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก
การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 6 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	คนที่										U	L	p	r	คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10					
1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	5	2	0.70	0.30	เหมาะสม
2	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
3	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	4	0	0.40	0.40	เหมาะสม
4	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
5	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	4	1	0.50	0.30	เหมาะสม
6	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
7	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
8	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	4	0	0.40	0.40	เหมาะสม
9	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	5	1	0.60	0.40	เหมาะสม
10	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	5	2	0.70	0.30	เหมาะสม
11	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	5	2	0.70	0.30	เหมาะสม
12	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
13	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
14	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	4	2	0.60	0.20	เหมาะสม
15	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	3	1	0.40	0.20	เหมาะสม
	5	4	6	5	3	12	12	13	13	13	4	6			

จากตาราง 6 การพิจารณาคูณภาพที่เหมาะสมของข้อสอบความยาก (p) อยู่ในเกณฑ์ 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป แล้วเลือกใช้ข้อสอบที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 15 ข้อ ไปหาความค่าเชื่อมั่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 7 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอนที่ 1 แบบปรนัย

ข้อที่	คนที่										p	q	pq
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
2	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0.6	0.4	0.24
3	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0.4	0.6	0.24
4	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0.6	0.4	0.24
5	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0.5	0.5	0.25
6	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0.6	0.4	0.24
7	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0.6	0.4	0.24
8	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0.4	0.6	0.24
9	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0.6	0.4	0.24
10	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
11	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
12	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	0.6	0.4	0.24
13	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0.6	0.4	0.24
14	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	0.6	0.4	0.24
15	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0.4	0.6	0.24
	5	4	6	5	3	12	12	13	13	13	-	-	3.52
	ความแปรปรวน												18.49

จากตาราง 7 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอนที่ 1 แบบปรนัย โดยใช้สูตรของคูเคอร์และริชาร์ดสัน KR-20 โดยได้ค่า 0.87

ตาราง 8 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอนที่ 1 แบบอัตโนมัติ

ข้อที่	คนที่										p	q	pq
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0
2	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0.5	0.5	0.25
3	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
4	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0.6	0.4	0.24
5	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
6	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0.8	0.2	0.16
7	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
8	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0.4	0.6	0.24
9	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
10	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
11	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0.7	0.3	0.21
12	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	0.6	0.4	0.24
13	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0.7	0.3	0.21
14	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	0.6	0.4	0.24
15	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0.6	0.4	0.24
	7	7	6	6	7	13	12	14	14	14	-	-	3.08
	ความแปรปรวน												13.33

จากตาราง 8 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอนที่ 1 แบบปรนัย โดยใช้สูตรของคูเคอร์และริชาร์ดสัน KR-20 โดยได้ค่า 0.82

ภาคผนวก จ
แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
และชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคภาษาไทย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำหัตถ์สร้อยสร้างสรรค์ประโยค

จำนวน 10 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ 1 โยงประโยคกับภาพ

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระสำคัญ

การเรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้องนั้นจะต้องรู้จักการแต่งประโยค และการเขียนเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ โดยคำนึงกับเจตนาของการสื่อสารเป็นสำคัญ

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.2/3 เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายและส่วนประกอบของประโยค (K)
2. จำแนกข้อความที่เป็นประโยค (P)
3. นำคำจากชีวิตประจำวันเรียบเรียงเป็นประโยค (P)
4. เห็นความสำคัญของการเรียบเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง (A)

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของประโยค
2. ส่วนประกอบของประโยค

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

นำแผนภูมิ บทร้องเล่น แมงมุม ตีคกระดาน พร้อมกับพานักเรียนอ่านตาม และร้องพร้อมประกอบท่าทาง

แมงมุม

ขยุ้ม หลังคา

แมว กิน ปลา

หมา กัด กระพุ้ง ก้น

ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันบอกความหมายของคำในแผนภูมิบทร้องเล่น เช่น แมงมุม เป็น..สัตว์..(ค่านาม)....., ครูยกตัวอย่างคำว่ากิน..ให้นักเรียนทำท่ากิน (คำกริยา)
2. ครูนำภาพ 10 ภาพ และแถบประโยค จำนวน 10 แถบมาให้นักเรียนสังเกต
3. ครูให้นักเรียนดูภาพ (โดยไม่ให้ดูแถบประโยค) นักเรียนช่วยกันอธิบายภาพทีละภาพ จนครบ 10 ภาพ
4. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคทีละแถบประโยค จนครบ 10 ประโยค
5. ครูภาพติดไว้บนกระดาน ครูอ่านแถบประโยคทีละแถบประโยคให้นักเรียนบอกตรงกับภาพที่เท่าไร ทำจนครบทั้ง 10 ประโยค

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนอภิปรายถึงความสำคัญของประโยคเพื่อการสื่อสาร

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ภาพ
3. แผนภูมิบัตรร้องเล่นเมงมูม

ภาระงาน/ชิ้นงาน

- แบบฝึกทักษะ(ภาคผนวก)

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการประเมิน
 - พฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
 - ตรวจผลงาน
2. เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
 - แบบประเมินการโยงประโยคตามภาพ
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการโยงประโยคกับภาพ

ประเด็น	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก คะแนน
	3	2	1	
1. ความถูกต้อง	โยงเส้นกับภาพ ถูกทุกคำ	โยงเส้นกับภาพ 1 - 3 ประโยค	โยงเส้นกับภาพ 4 ประโยคขึ้นไป	2
2. ความสะอาดสวยงาม	สะอาดไม่มีรอย ลบทุกคำ	สกปรก มีรอยลบ หรือขีดฆ่า 1 - 2 แห่ง	สกปรก มีรอยลบ หรือขีดฆ่าตั้งแต่ 3 แห่งขึ้นไป	1

สรุประดับคุณภาพ

ระดับ 3	ได้	7 - 9	คะแนน	หมายถึง ดี
ระดับ 2	ได้	4 - 6	คะแนน	หมายถึง พอใช้
ระดับ 1	ได้	1 - 3	คะแนน	หมายถึง ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านโชคดี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลงชื่อ.....

(นางสาวโศภิชัฐ ผดุงโภค)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำนำ

ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง การแต่งประโยค ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมความรู้ทางภาษาไทย ในเรื่องการแต่งประโยค เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น

ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง การแต่งประโยค แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๔ หน่วย ดังนี้คือ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ คำมหัศจรรย์สร้างสรรค์ประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บอกเล่าเก่าใหม่

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ใส่ใจคำถาม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ปฏิเสธอย่างงดงามถ้าไม่เข้าใจ

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง การแต่งประโยคเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครู นักเรียน ในการพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการอ่านและเขียนคำให้มีประสิทธิภาพ มีพื้นฐานการอ่านและเขียนที่ดี สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

โสภิชฐ์ ผดุงโภค

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ.....	ข
คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึก.....	๑
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๒
แบบทดสอบก่อนเรียน	๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ คำมหัศจรรย์สร้างสรรค์ประโยค.....	๓
แบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๑๐.....	๒๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒.....	๒๓
แบบฝึกทักษะที่ ๑๑ - ๑๕.....	๓๖
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ - ๒๐.....	๓๖
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	๔๕
แบบฝึกทักษะที่ ๒๑ - ๒๕.....	๔๕
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๕๔
บรรณานุกรม.....	๕๘
ภาคผนวก.....	๕๙
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	๖๐
เฉลยแบบฝึกทักษะ ๑ - ๒๕.....	๖๔

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยค

ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง การแต่งประโยค ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเสริมความรู้ภาษาไทย ในการแต่งประโยค เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น

ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง การแต่งประโยค แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๔ หน่วย ดังนี้คือ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ คำมหัศจรรย์สร้างสรรค์ประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ บอกเล่าคำใหม่

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ใส่ใจคำถาม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ปฏิเสธอย่างงดงามถ้าไม่เข้าใจ

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดฝึกทักษะการแต่งประโยคเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง การแต่งประโยค เล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครู นักเรียนในการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการอ่านและเขียนคำให้มีประสิทธิภาพ มีพื้นฐานการอ่านและเขียนที่ดี สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

โศภิชฐ์ ผดุงโภค

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคได้ถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถแยกส่วนประกอบของประโยคได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธได้ถูกต้อง
๔. นักเรียนสามารถแต่งประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การแต่งประโยค
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด ๒ ตอน

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวน ๑๕ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลา ๓๐ นาที

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบข้อที่ถูกต้อง

<p>๑. ประโยคหมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. คำที่นำมาเรียงกัน</p> <p>ข. คำที่นำมาเรียงกันได้ใจความสมบูรณ์</p> <p>ค. คำที่น่าสนใจมาเรียงกัน</p> <p>๒. ประโยค ต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ ข้อใด</p> <p>ก. ภาคแสดง + ภาคกรรม</p> <p>ข. ภาคประธาน + ภาคกรรม</p> <p>ค. ภาคประธาน + ภาคแสดง</p> <p>๓. “นก บิน” พยางค์ที่ขีดเส้นใต้ เป็นส่วนสำคัญของประโยค ส่วนใด</p> <p>ก. ภาคแสดง</p> <p>ข. ภาคกรรม</p> <p>ค. ภาคประธาน</p> <p>๔. ประโยค “น้องกินข้าว” คำใดเป็นกรรม</p> <p>ก. น้อง</p> <p>ข. กิน</p> <p>ค. ข้าว</p> <p>๕. ข้อใดเป็นประโยคที่สมบูรณ์</p> <p>ก. ปลาการ์ตูน</p> <p>ข. ยีราฟสูง</p> <p>ค. ครูสอนนักเรียน</p>	<p>๖. ประโยคบอกเล่า หมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. บอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร</p> <p>ข. การเล่าเรื่อง</p> <p>ค. การเล่าเรื่องทั่วไป</p> <p>๗. ประโยคบอกเล่า คือข้อใด</p> <p>ก. ฉันไม่ไปเที่ยว</p> <p>ข. แม่กำลังทำกับข้าว</p> <p>ค. ใครอยู่ในห้อง</p> <p>๘. เติมคำในประโยคให้สมบูรณ์ “เพื่อน ๆ ช่วยกัน.....ของฉัน”</p> <p>ก. มอง</p> <p>ข. ประดิษฐ์</p> <p>ค. ทำลาย</p> <p>๙. จงเรียงประโยคได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด “ก้อน ชื้อ ไป พ่อ ตลาด”</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>๑๐. ข้อใดเรียงคำได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด</p> <p>ก. เพื่อน ฉัน ชวนกันอ่านหนังสือ</p> <p>ข. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บขยะใส่ถังขยะ</p> <p>ค. ถนนลื่นมากฝนตก</p>
---	--

<p>๑๑. ประโยคปฏิเสธ หมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. บอกให้รู้ว่าใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไร</p> <p>ข. บอกเรื่องราวต่างๆ ไป</p> <p>ค. ประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ</p> <p>๑๒. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ</p> <p>ก. วินไม่อ่านหนังสือ</p> <p>ข. เธอจะไปเที่ยวกับฉันไหม</p> <p>ค. เมื่อวานฝนตกหนักมาก</p> <p>๑๓. กลุ่มคำในข้อใดอยู่ในประโยคปฏิเสธ</p> <p>ก. อยากทราบ</p> <p>ข. ไม่ทราบ</p> <p>ค. ทราบแล้ว</p>	<p>๑๔. “คนที่ทำอาชีพปลูกทุเรียน เงาะ เราเรียกว่าชาวสวน” เป็นประโยคอะไร</p> <p>ก. ประโยคบอกเล่า</p> <p>ข. ประโยคปฏิเสธ</p> <p>ค. ประโยคคำถาม</p> <p>๑๕. “เวลาปิดเทอมเธอชอบไปเที่ยวที่ไหน”</p> <p>ก. ประโยคบอกเล่า</p> <p>ข. ประโยคปฏิเสธ</p> <p>ค. ประโยคคำถาม</p>
--	---

ตอนที่ ๒ แบบประเมินการแต่งประโยค

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคบอกเล่าให้ได้ใจความสมบูรณ์

๑. ประดับ

.....

.....

๒. แข็งแรง

.....

.....

๓. ช่วยเหลือ

.....

.....

๔. ซักผ้า

.....

.....

๕. จงรักภักดี

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

๖. พวงมาลัย

.....

.....

๗. ส้มตำ

.....

.....

๘. ครก

.....

.....

๙. โกรธ

.....
.....

๑๐. เส้นชัย

.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคปฏิเสธให้ได้ใจความสมบูรณ์

๑๑. กรรไกร

.....
.....

๑๒. เรียบร้อย

.....
.....

๑๓. ตำรวจ

.....
.....

๑๔. โจทย์

.....
.....

๑๕. เศรษฐี

.....
.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ใบความรู้

ประโยค

ประโยค คือ คำหลายคำที่นำมาเรียงกัน แล้วเกิดใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วย
ภาคประธาน และภาคแสดง เพื่อให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ภาคประธาน คือ ส่วนที่เป็นผู้กระทำการในประโยค ส่วนมากเป็นคำนาม
หรือสรรพนาม เช่น ทหาร ฉัน สุนัข เธอ นักเรียน ยาย เป็นต้น

ภาคแสดง คือ ส่วนที่แสดงอาการของผู้กระทำหรือประธานของประโยค
เพื่อบอกให้ทราบว่า ประธานกระทำกริยาอะไร เช่น วิ่ง กระโดด คลาน กิน เคี้ยว ดู เขียน
พูด แลก มอง เป็นต้น เช่น

สุนัขกินข้าว

สุนัข	เป็น	ประธาน
กิน	เป็น	กริยา
ข้าว	เป็น	กรรม

แบบฝึกทักษะที่ ๑

คำชี้แจง จงโยงจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับภาพ

ครูสอนนักเรียน

น้องวาดภาพ

หมอรักษาคณไ้

นักเรียนประกวดร้องเพลง

แก้วกินไอศกรีม

เด็กเข้าแถว

ผู้หญิงนอนเปล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

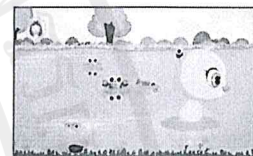
เปิดอาบน้ำในคลอง

ฉันกินข้าว

พ่อเก็บเงาะ

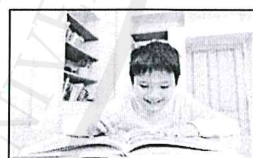
วินดูโทรทัศน์

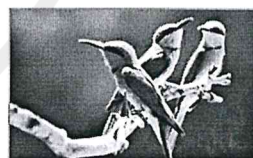
ยายเดินไปวัด

นกเกาะกิ่งไม้

เธอหิ้วกระเป๋า

เขากำลังอ่านหนังสือ

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบความรู้

คำนาม คำสรรพนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ เช่น กระจุก จิง คางคก ไข่ ตะเกียบ ใบไม้ **คำนามในประโยค**

1. เป็นประธานของประโยค เช่น

ชานาทำนา

คางคกกระโดดลงคลอง

2. เป็นกรรมของประโยค เช่น

ยายทอดไข่

นักเรียนปั่นดินน้ำมัน

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนาม เพื่อให้การพูดหรือเขียนกระชับมากขึ้น เพราะไม่ต้องใช้คำซ้ำ เช่น ข้าพเจ้า ฉัน เขา ใคร ผู้ใด เอ็ง ท่าน กระผม มัน เธอ คุณ ข้า เป็นต้น

หน้าที่ของคำสรรพนามในประโยค

1. เป็นประธานของประโยค เช่น

ใครต้องการกินขนมบ้าง

เขาบอกว่าไม่อยากไปเที่ยวน้ำตก

2. เป็นกรรมของประโยค เช่น

ย่ากอดฉันเมื่อวาน

ปู่ชวนเขาไปวัด

คำชี้แจง เติมคำนามในช่องว่างเพื่อทำให้เป็นประโยคที่ต้องการสมบูรณ์

ตัวอย่าง แม่ไปเก็บ.....ตำลึง.....ในสวน

๑. คุณหมอรักษา.....
๒. พ่อขับ.....ไปทำงานทุกวัน
๓. คุณตาสะอึก.....หกล้ม
๔.บुकล้อมบ้านคนร้ายไว้
๕. แม่ค้าทำ.....เพื่อเอาไปขายที่ตลาด
๖. น้ำอ้อยชอบกิน.....เพราะสดชื่น
๗.ว่ายนํ้ากับลูกเป็ดในนํ้า
๘. ชาวสวนปลูก.....ซึ่งเป็นผลไม้ที่อร่อย
๙.ชอบวิ่ง ชอบไต่ไปตามกิ่งไม้ และต้นไม้
๑๐. นกกำลังจะบินไปที่.....เพราะสวย และสนุกมาก

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง เติมคำสรรพนามในช่องว่างเพื่อทำให้เป็นประโยคที่ต้องการสมบูรณ์

ตัวอย่างฉัน.....พายเรือไปไปเก็บดอกบัวในคลอง

๑.ไปโรงเรียน

๒.อยากกินกล้วยเตี๋ยบ้าง

๓. ฉันวิ่งไปหา.....ที่บ้านเมื่อวาน

๔. ท่านพูดกับ.....ว่ามีกิริยา มารยาทดีมาก

๕.อธิบายการบ้านให้ฟังอย่างเข้าใจ

๖. เขาฟัง.....อ่านนิทานให้ฟังอย่างตั้งใจ

๗.มีแขน ๒ ข้าง

๘. เรอนัด.....ไปห้องสมุดที่โมง

๙.ร้องไห้เสียงดัง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๑๐.ออมเงินทุก ๆ วัน

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้

คำกริยา

คำกริยา คือ คำแสดงอาการ การกระทำของคำนาม หรือสรรพนาม เช่น เคี้ยว โกรธ อาบน้ำ ไถนา หยิบ ปลุ๊ก กวาด อุ้ม ว่ายนํ้า ตกใจ เป็นต้น

หน้าที่ของคำกริยาในประโยค คือ ใช้แสดงอาการหรือการกระทำของประธาน เช่น

เธออ่านการ์ตูน

ลุงขุดดิน

กล้าสวมถุงเท้า

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำชี้แจง จิตเส้นใต้คำที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงอาการ (กริยา) ในประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง พ่อชอบกินอาหารรสเผ็ด

๑. บ้านย่าเลี้ยงเป็ดและไก่
๒. สุนัขทำน้ำหกเลอะเทอะ
๓. คุณอาศัยรองเท้าแตะ
๔. น้องไปเที่ยวสวนสัตว์กับพ่อและแม่
๕. คุณครูไปเยี่ยมบ้านนักเรียน
๖. น้องเล็กอยากไปโรงเรียน
๗. แก้วคุยกับกล้าเรื่องการสอบวิชาภาษาไทย
๘. แม่ทำกล้วยเชื่อมให้เพื่อนบ้าน
๙. ไข่ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล
๑๐. ลุงด้อยกำลังล้มมีดให้คม

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง จงเติมในช่องว่างเพื่อให้เป็นประโยคที่ต้องการสมบูรณ์

ตัวอย่าง แม่ไปเก็บ มะพร้าว ในสวน

๑. แก้ม เวียนเทียน กับสอง เมื่อ

๒. พายเรือไปเก็บผักบั้ง

๓. คุณตา หนังสือทุกวัน

๔. ตำรวจจับ ได้อย่างรวดเร็ว

๕. พ่อค้านำผลไม้ไปขายที่

๖. แต่งอ่อน แม่ ล้างจานในครัว

๗. มีคอยาว และตัว มาก

๘. นก อยู่บน สวยงามมาก

๙. กับ เล่นกันน้ำอย่างสนุกสนาน

๑๐. แมวกำลัง กับหมาด้วยความ

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนช่วยกันเขียนประโยคใหม่โดยใช้คำแทนภาพด้วยนะจ๊ะ

ตัวอย่าง กับ กำลัง ช่วยกัน ปลูก

เด็กผู้ชาย กับ เด็กผู้หญิง กำลัง ช่วยกัน ปลูก มะเขือเทศ

๑. เก็บ ใน

๒. บ้าน ที่ ทุกเช้า

๓. ต้อง กิน ตาม ที่ ตั้ง

๔. ให้ รางวัล แก่ ที่ อ่าน ค่อนข้าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๕. เธอ จะไป หรือ

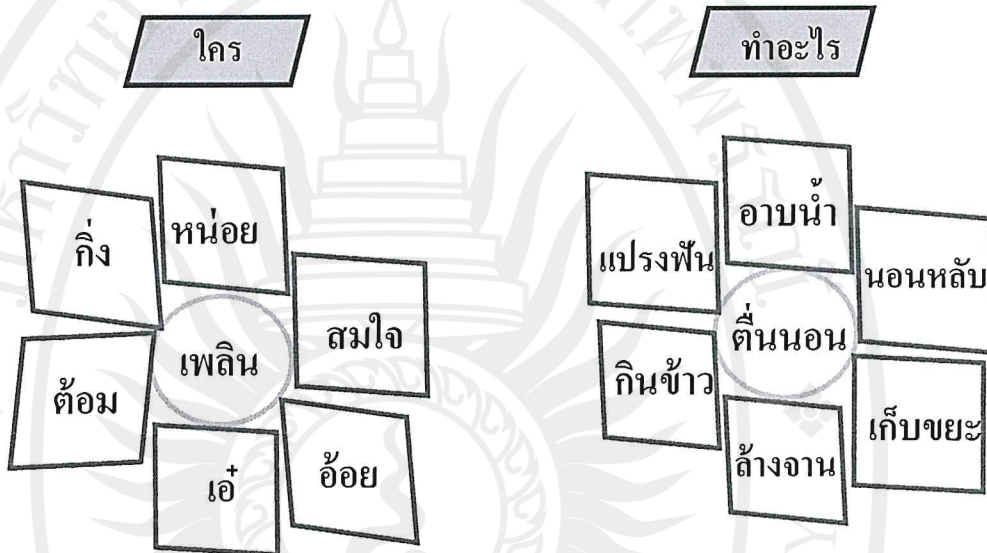
๖. อยู่ บน
-
-
๗. กำลัง กิน ใน อย่างอร่อย
-
-
๘. ดาว จะ สวม หรือ
-
-
๙. ถึงแม่ เขา จะ ร้าย แต่ เขา ก็ ดี
-
-
๑๐. เขา หยุด เมื่อ มา ถึง บ้าน
-
-

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๗

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคให้สมบูรณ์ จากแผ่นป้าย **ใคร** **ทำอะไร** และฝึกอ่าน

ตัวอย่าง เพลินตื่นนอน

แต่งประโยค

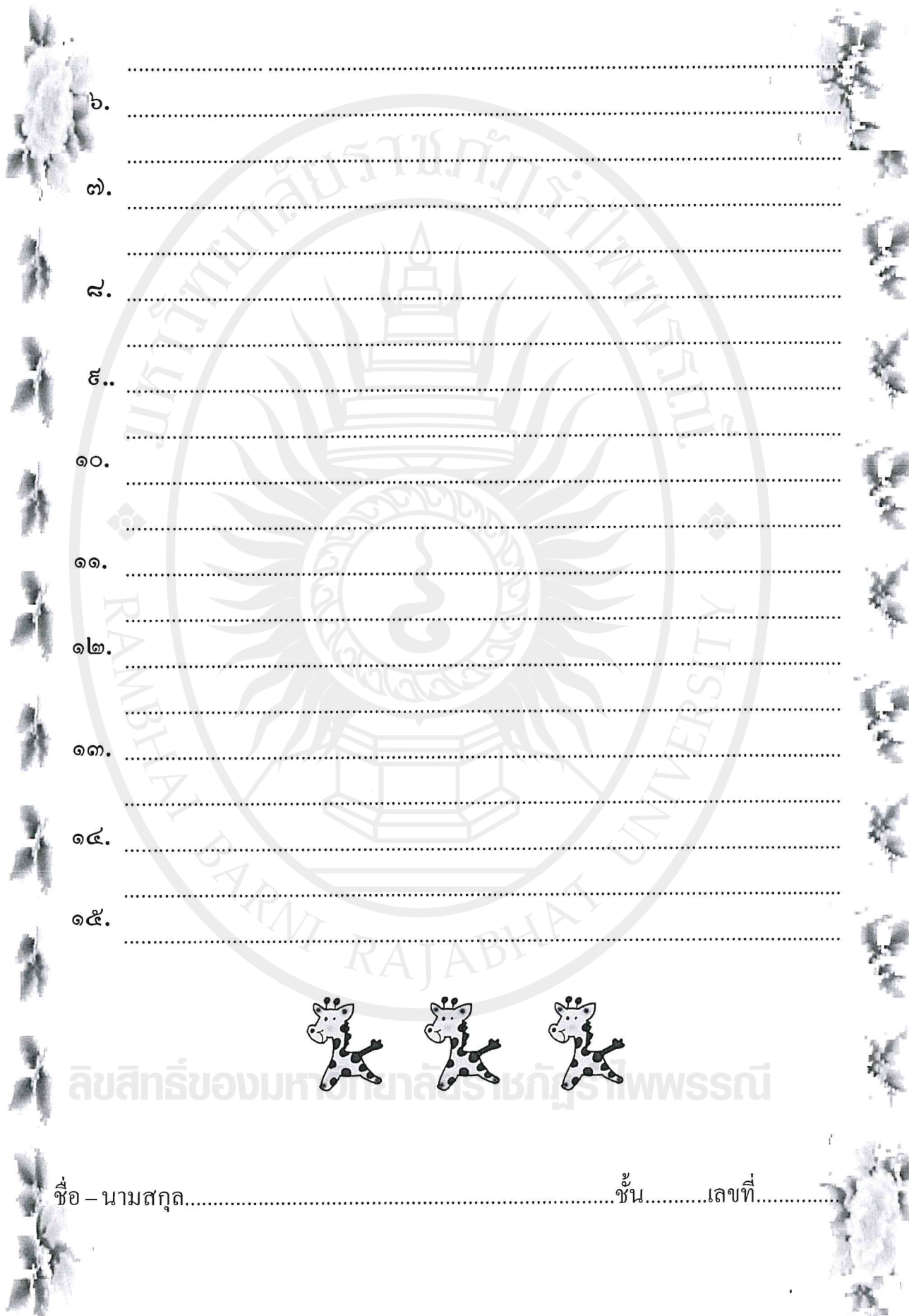
๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

๑๐.

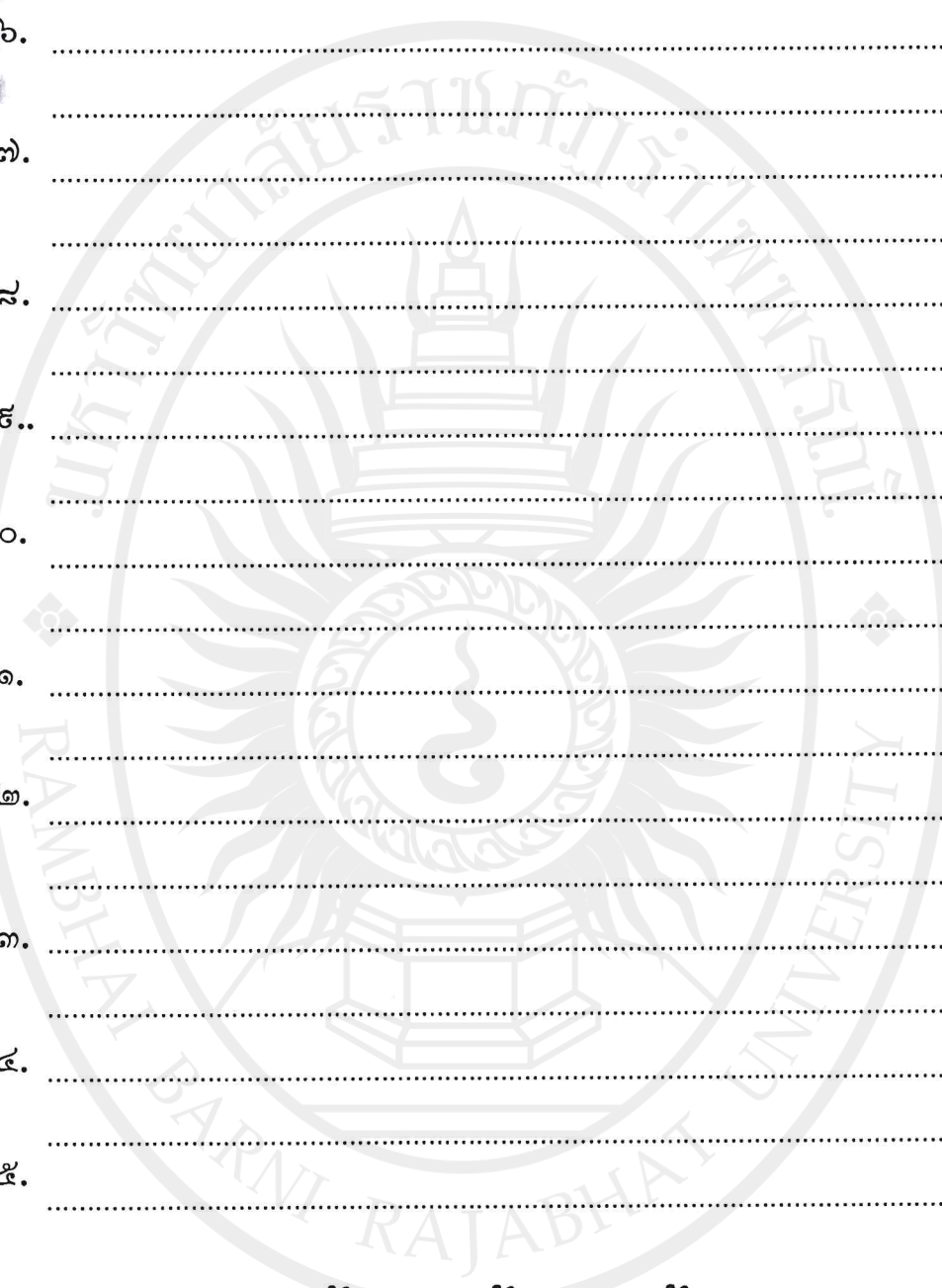
๑๑.

๑๒.

๑๓.

๑๔.

๑๕.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคให้สมบูรณ์ จากแผ่นป้าย **ใคร** **ทำอะไร**
ที่ไหน **เมื่อไร** และฝึกอ่าน

ใคร

ก้าน, เตย, วันดี, มด, น้ำหวาน, ตึกตา, ปิ่น, สัน

ทำอะไร

ร้องเพลง, ชักเสื้อผ้า, ละครโดดเชือก, นอนหลับ, อ่านหนังสือ, วิ่งแข่ง, เล่น, ทำความสะอาด, หมากรุก, เก็บ

ที่ไหน

ที่สวน, ที่บ้าน, ที่โรงเรียน, ที่สนาม, ที่ริมรั้ว, ที่บ้านเพื่อน, ที่ลาน

เมื่อไร

เมื่อเช้านี้, เมื่อวันเสาร์, ในวันหยุด, หลังเลิกเรียน, ตอนบ่าย, เมื่อสะดวก, เวลาเย็นๆ, เมื่อต้นเดือน

ตัวอย่าง ก้านร้องเพลงที่โรงเรียนหลังเลิกเรียน

แต่งประโยค

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

๑๐.

๑๑.

๑๒.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๑๓.

๑๔.

๑๕.

๑๖.

๑๗.

๑๘.

๑๙.

๒๐.

251658240

251658240

251658240

251658240

251658240

251658240

251658240

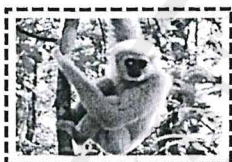
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๕

คำชี้แจง จงเรียงประโยคใหม่ ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

เกาะ ชะนี อยู่ ต้นโกสน บน

ชะนีเกาะอยู่บนต้นโกสน

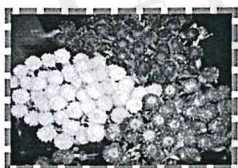
กระปุกออมสิน ไปซื้อ ที่ตลาด คุณยาย

.....
.....

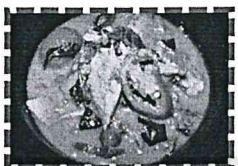
ไปเที่ยว ฉัน งานลยกระทง ที่วัด

.....
.....

มากมาย ดอกบานไม่รู้โรย หลายสี มี

.....
.....

แม่ เป็ดย่าง อร่อยมาก แกงเผ็ด ทำ

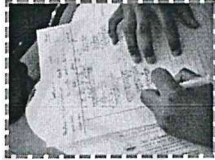
.....
.....

อยู่หลังบ้าน ดวงใจ ขี้ผ้า กำล้าง

.....
.....

ป.๒ ครูประจำชั้น ฝึกคัดไทย ให้นักเรียน

.....
.....

ลูกเสือ ที่สนาม ออกท่ากายบริหาร กำล้าง

.....
.....

เปิดงาน ประชาน ไข่เลือดออก รณรงค์

.....
.....

ขับรถ เมื่อ เราต้อง ฝนตก อย่างระมัดระวัง

.....
.....

แห้ง ชอบกิน ก๋วยเตี๋ยว ฉั้น

.....
.....

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๐

คำชี้แจง เรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใส่ตัวเลขเรียงลำดับให้ถูกต้อง และฝึกอ่าน

กิจกรรมในวันหยุดของฉัน

.....
.....

.....
.....

ฉันช่วยแม่ถูหน้าบ้าน

หลังจากนั้น น้องชายก็ช่วยถูกระจก ส่วนแม่ถูพื้นห้อง

.....
.....

ก่อนถึงเวลาเย็นฉันก็กลับบ้าน
รับประทานอาหารเรียบร้อยแล้วก็เข้านอน

.....
.....

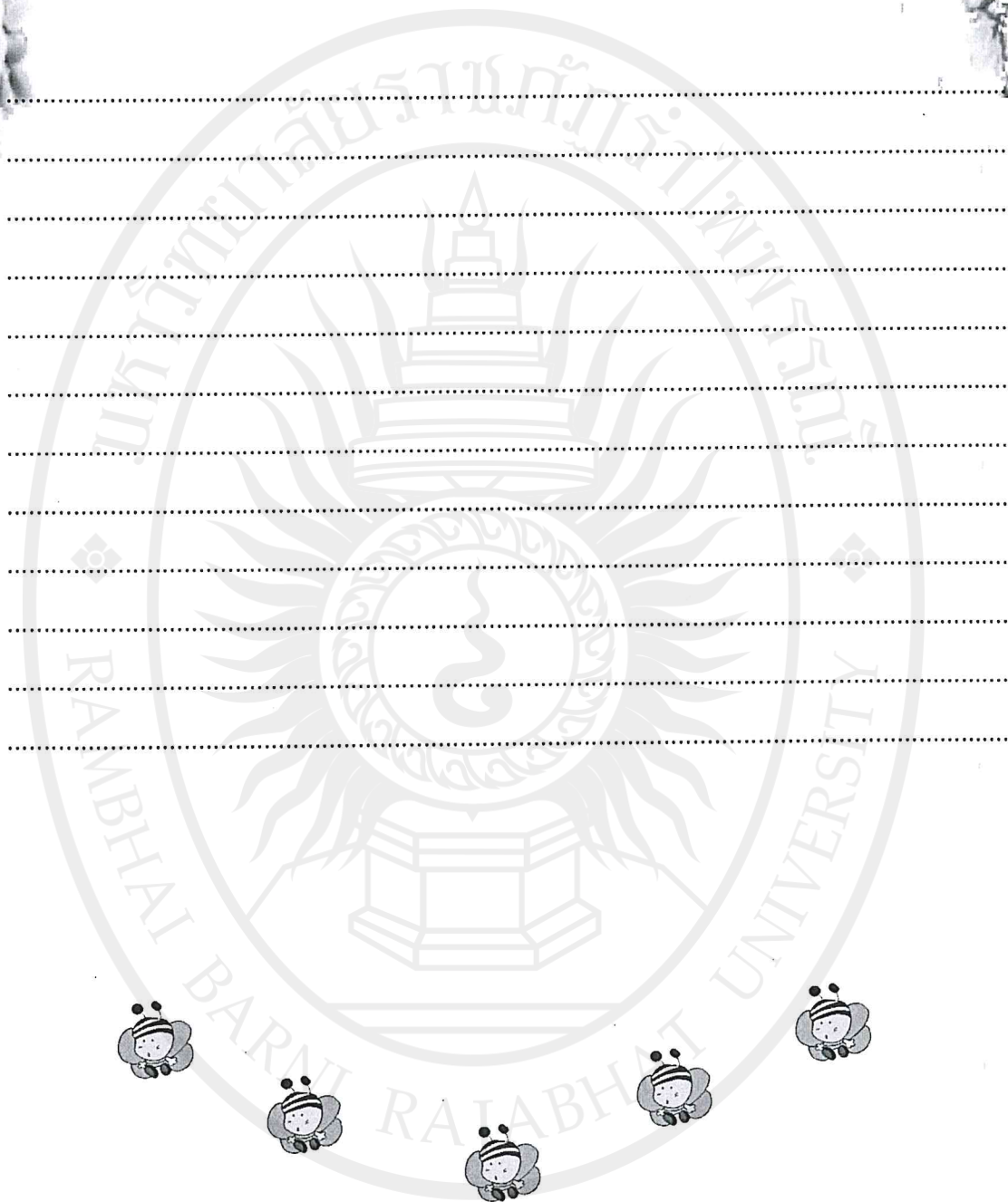
ฉันตื่นนอนตอนเช้า อาบน้ำ
และรับประทานอาหาร

.....
.....

เมื่อทำงานบ้านเสร็จ ฉันจึงขอคุณแม่
ไปอ่านหนังสือกับเพื่อน ๆ

เขียนเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๑

คำชี้แจง จงแยกส่วนประกอบของประโยคบอกเล่าต่อไปนี้

ตัวอย่าง

พ่อค้าขายเร็ว

ประธาน

กริยา

กรรม

พ่อค้า

ขาย

เร็ว

แม่หั่นผักคะน้า

ประธาน

กริยา

กรรม

.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เบลดัดเล็บเท้า

ประธาน

กริยา

กรรม

ผู้ใหญ่ปลุกไฟทอง

ประธาน

กริยา

กรรม

ลูกสาวร้อยพวงมาลัย

ประธาน

กริยา

กรรม

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๒

คำชี้แจง จงเรียงลำดับ โดยใส่ตัวเลขในช่อง แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคบอกเล่าให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

กระดุก

สุนัข

คาบ

๓

๑

๒

สุนัขคาบกระดุก

เก็บ

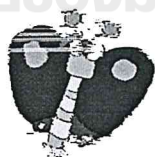
ตำลึง

ผู้เฒ่า

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สร้อย ขโมย ผู้ร้าย

.....

.....

ลูกแกะ ขยี้ หมาป่า

.....

.....

หนังสือการ์ตูน นื่อง อ่าน

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๓

คำชี้แจง จงเรียงคำเป็นประโยคบอกเล่าให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง พื ดู โทรทัศน์ นั่ง ในห้อง

พื้่นั่งดูโทรทัศน์ในห้อง

อ่าน นักเรียน การ์ตูน อย่างสนุกสนาน กำลัง

.....

.....

ชอบ ปลูก มาก ต้นไม้ ออย

.....

.....

เข้า

เด็กนักเรียน

แถว

ธงชาติ

เคารพ

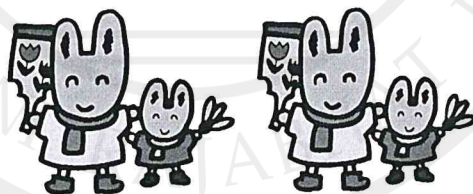
ฟุตบอล

น้อง

เตะ

ที่สนาม

ชอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๔

คำชี้แจง จงแต่งประโยคบอกเล่าจากภาพให้ถูกต้อง

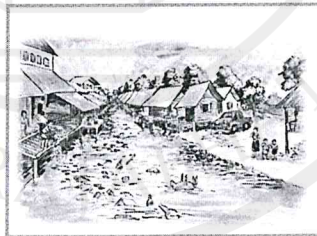
ตัวอย่างแต่งประโยค

พ่อแม่และเด็กๆ กำลังรดน้ำขอพรคุณปู่คุณย่า

แต่งประโยค

.....

แต่งประโยค

.....

แต่งประโยค

.....
.....

แต่งประโยค

.....
.....

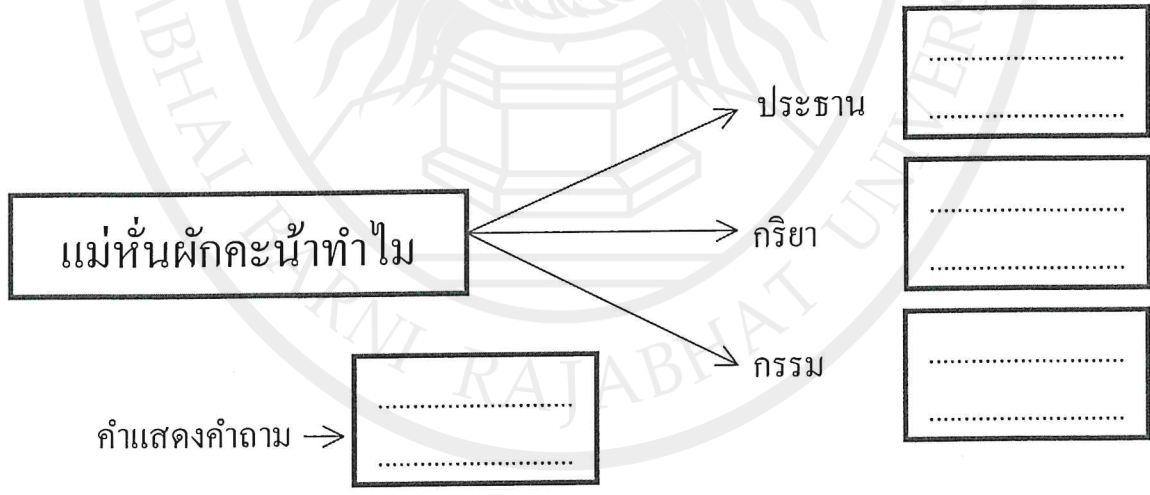
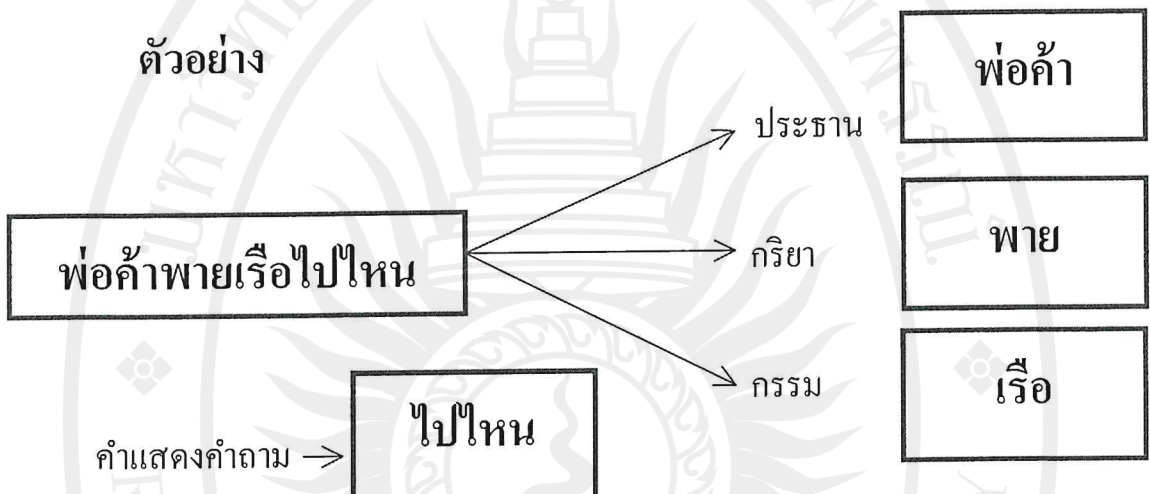

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๖

คำชี้แจง จงแยกส่วนประกอบของประโยคคำถามต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เบตต์ดเลืบเท้าเมื่อไร

→ ประธาน

→ กริยา

→ กรรรม

คำแสดงคำถาม →

ผู้ใหญ่ปลุกพี่ทงอย่างไร

→ ประธาน

→ กริยา

→ กรรรม

คำแสดงคำถาม →

ลูกสาวร้อยพวงมัลัยกับใคร

→ ประธาน

→ กริยา

→ กรรรม

คำแสดงคำถาม →

ชื่อ - นามสกุล.....

ชั้น.....

เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๗

คำชี้แจง จงเรียงลำดับ โดยใส่ตัวเลขในช่อง แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคคำถามให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ไปไหน

สุนัข

กระดุก

คาบ

๔

๑

๓

๒

สุนัขคาบกระดุกไปไหน

ผู้เต่า

ผักตำลึง

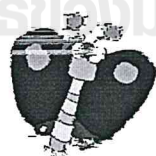
เมื่อไร

เก็บ

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สร้อย

ขโมย

ของใคร

ผู้ร้าย

.....

.....

กั้ว

ตุ๊กแกะ

หมาป่า

ขยำ

.....

.....

อ่าน

น้อง

หนังสือการ์ตูน

ซ่าไหม

.....

.....

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๘

คำชี้แจง จงเรียงคำเป็นประโยคคำถามให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

พื้ ทำไม ดู โทรทัศน์ นั่ง ในห้อง

ทำไมพื้ นั่งดูโทรทัศน์ในห้อง

อ่าน นักเรียน เมื่อไร การ์ตูน อย่างสนุกสนาน กำลัง

.....
.....

ชอบ ปลุ่ก มาก ต้นไม้ ที่ไหน ออย

.....
.....

เข้า

เด็กนักเรียน

แถว

ที่ไหน

ธงชาติ

เคารพ

ฟุตบอล

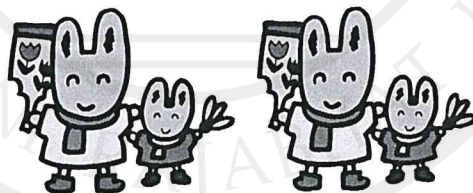
น้อง

กับใคร

เตะ

ที่สนาม

ชอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๑๕

คำชี้แจง จงแต่งประโยคคำถามจากภาพให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

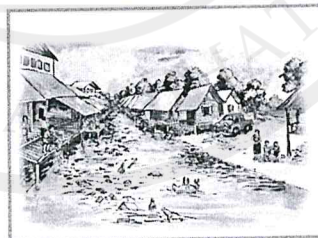
ตัวอย่างแต่งประโยค

จากภาพ พ่อแม่และเด็ก ๆ กำลังทำอะไร

แต่งประโยค

.....
.....

แต่งประโยค

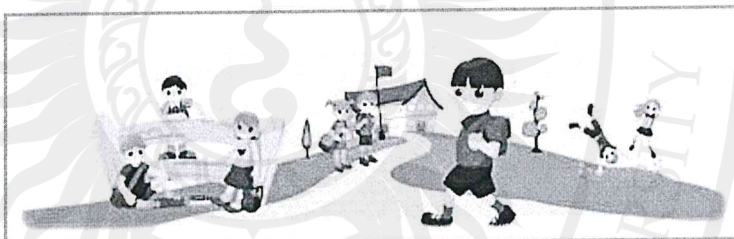
.....
.....

แต่งประโยค

.....

.....

แต่งประโยค

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๒๐

คำชี้แจง จงแต่งประโยคคำถามจากภาพ ๕ ประโยค

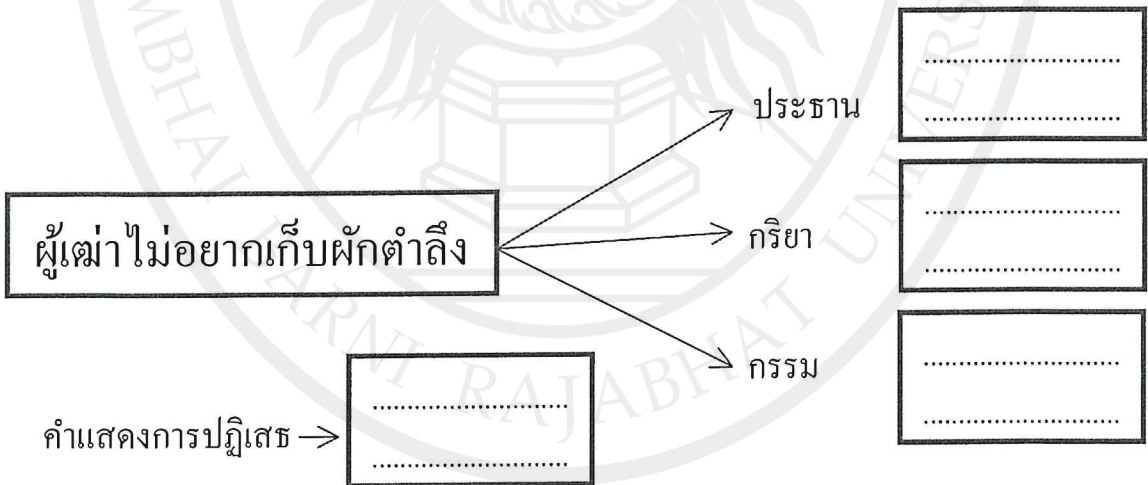
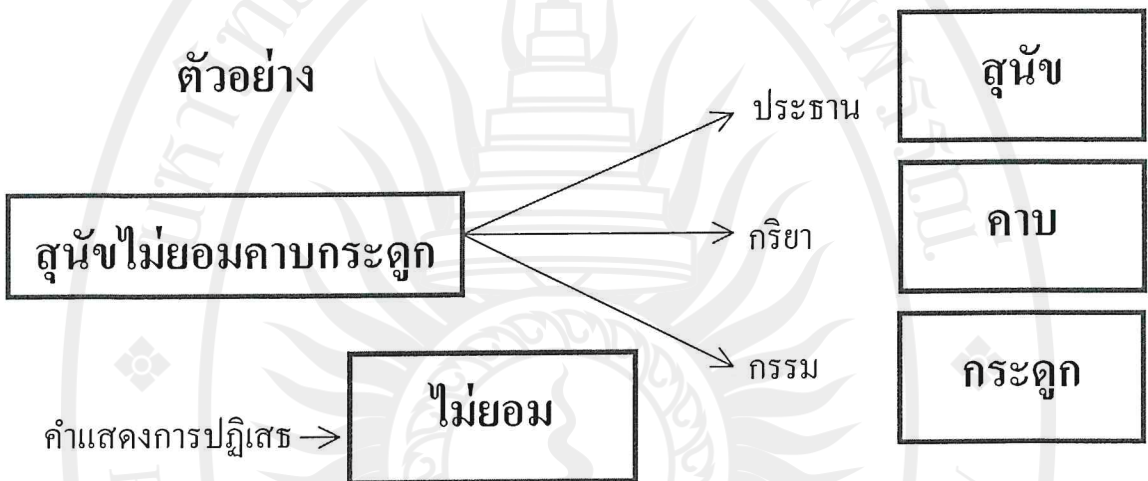
Blank writing area with horizontal dotted lines for student responses.

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๒๑

คำชี้แจง จงแยกส่วนประกอบของประโยคบอกปฏิเสธต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผู้ร้ายไม่ได้ขโมยสร้อย

ประธาน
กริยา
กรรม

คำแสดงการปฏิเสธ →

หมาป่าไม่ชอบขี้ลูกแกะ

ประธาน
กริยา
กรรม

คำแสดงการปฏิเสธ →

น้องไม่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน

ประธาน
กริยา
กรรม

คำแสดงการปฏิเสธ →

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๒๒

คำชี้แจง จงเรียงลำดับ โดยใส่ตัวเลขในช่อง แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคปฏิเสธให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ไม่ยอม

สุนัข

คาบ

กระดุก

๒

๑

๓

๔

สุนัขไม่ยอมคาบกระดุก

ผู้เฒ่า

เก็บ

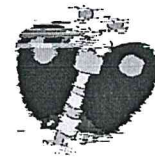
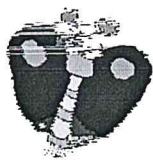
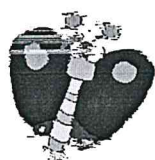
ไม่อยาก

ฝึกดำดิ่ง

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กล้วย ขโมย ไม่ได้ ผู้ร้าย

.....

ลูกแกะ ไม่ชอบ หมาป่า ขยำ

.....

การ์ตูน อ่าน นื่อง หนังสือ ไม่ชอบ

.....

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๒๓

คำชี้แจง จงเรียงคำให้เป็นประโยคปฏิเสธให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

พี่ ไม่ได้ ดู โทรทัศน์ นั่ง ในห้อง

พี่ไม่ได้นั่งดูโทรทัศน์ในห้อง

อ่าน นักเรียน ไม่ได้ การ์ตูน อย่างสนุกสนาน กำลัง

.....

.....

ชอบ ปูถูก ต้นไม้ ไม่ ออຍ

.....

.....

เข้า เด็กนักเรียน แลว ไม้ ธงชาติ เคารพ

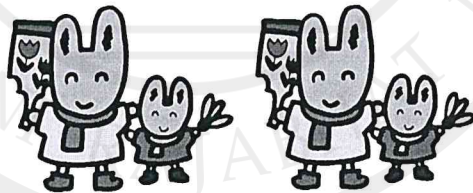
.....

.....

ฟุตบอล นื่อง ไม้ เตะ ที่สนาม ชอบ

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๒๔

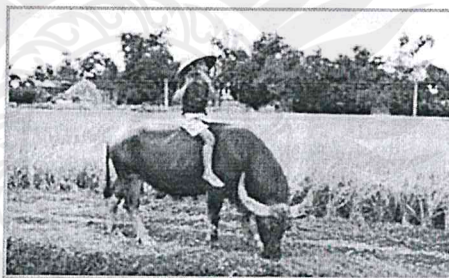
คำชี้แจง จงแต่งประโยคปฏิเสธจากภาพให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ตัวอย่างแต่งประโยค

จากภาพ พ่อแม่และเด็ก ๆ ไม่ได้กำลังรับประทานอาหาร

แต่งประโยค

.....
.....

แต่งประโยค

.....
.....

แต่งประโยค

.....
.....

แต่งประโยค

.....
.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ ๒๕

คำชี้แจง จงแต่งประโยคปฏิเสธจากภาพ ๕ ประโยค

Blank writing area with ten horizontal lines for student responses.

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การแต่งประโยค
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวน ๑๕ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลา ๓๐ นาที

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบข้อที่ถูกต้อง

<p>๑. “เวลาเปิดเทอมเธอชอบไปเที่ยวที่ไหน” ก. ประโยคบอกเล่า ข. ประโยคปฏิเสธ ค. ประโยคคำถาม</p>	<p>๖. ประโยคบอกเล่า หมายถึง ข้อใด ก. บอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ข. การเล่าเรื่อง ค. การเล่าเรื่องทั่วไป</p>
<p>๒. ข้อใดเรียงคำได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด ก. เพื่อน ฉัน ชวนกันอ่านหนังสือ ข. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บขยะใส่ถังขยะ ค. ถนนลื่นมากฝนตก</p>	<p>๗. ประโยค “น้องกินข้าว” คำใดเป็นกรรม ก. น้อง ข. กิน ค. ข้าว</p>
<p>๓. ข้อใดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ก. ปลาการ์ตูน ข. ยีราฟสูง ค. ครูสอนนักเรียน</p>	<p>๘. ประโยคปฏิเสธ หมายถึง ข้อใด ก. บอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ข. บอกเรื่องราวทั่ว ๆ ไป ค. ประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ</p>
<p>๔. ประโยคบอกเล่า คือข้อใด ก. ฉันไม่ไปเที่ยว ข. แม่กำลังทำกับข้าว ค. ใครอยู่ในห้อง</p>	<p>๙. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ ก. วินไม่อ่านหนังสือ ข. เธอจะไปเที่ยวกับฉันไหม ค. เมื่อวานฝนตกหนักมาก</p>
<p>๕. “คนที่ทำอาชีพปลูกทุเรียน เงาะ เราเรียกว่า ชาวสวน” เป็นประโยคอะไร ก. ประโยคบอกเล่า ข. ประโยคปฏิเสธ ค. ประโยคคำถาม</p>	<p>๑๐. “นก บิน” พยางค์ที่ขีดเส้นใต้ เป็น ส่วนสำคัญของประโยค ส่วนใด ก. ภาคแสดง ข. ภาคกรรม ค. ภาคประธาน</p>

<p>๑๑. กลุ่มคำในข้อใดอยู่ในประโยคปฏิเสธ</p> <p>ก. อยากทราบ</p> <p>ข. ไม่ทราบ</p> <p>ค. ทราบแล้ว</p> <p>๑๒. ประโยค ต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญข้อใด</p> <p>ก. ภาคแสดง + ภาคกรรม</p> <p>ข. ภาคประธาน + ภาคกรรม</p> <p>ค. ภาคประธาน + ภาคแสดง</p> <p>๑๓. จงเรียงประโยคได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด “ก้อน ฐ่อ ไป พ่อ ตลาด”</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>๑๔. ประโยคหมายถึง ข้อใด</p> <p>ก. คำที่นำมาเรียงกัน</p> <p>ข. คำที่นำมาเรียงกันได้ใจความสมบูรณ์</p> <p>ค. คำที่น่าสนใจมาเรียงกัน</p> <p>๑๕. เต็มคำในประโยคให้สมบูรณ์ “เพื่อน ๆ ช่วยกัน.....ของเล่น”</p> <p>ก. มอง</p> <p>ข. ประดิษฐ์</p> <p>ค. ทำลาย</p>
--	---

ตอนที่ ๒ แบบประเมินการแต่งประโยค

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคบอกเล่าให้ได้ใจความสมบูรณ์

๑. แข็งแรง

.....

๒. ซักผ้า

.....

๓. ช่วยเหลือ

.....

๔. จงรักภักดี

.....

๕. ประดับ

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

๖. ครก

.....

๗. ส้มตำ

.....

๘. เต็นชั๊ย

.....

๕. พวงมาลัย

.....

.....

๑๐. โกรธ

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยคปฏิเสธให้ได้ใจความสมบูรณ์

๑๑. กรรไกร

.....

.....

๑๒. ตำรวจ

.....

.....

๑๓. เศรษฐี

.....

.....

๑๔. โจทย์

.....

.....

๑๕. เรียบร้อย

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวโคกฤษฐ์ ผดุง โภค
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 27 มิถุนายน 2517
สถานที่เกิด	อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 6 หมู่ 7 ตำบลฉม้น อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านโชคดี อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ปวท. (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) วิทยาเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2542	บริหารธุรกิจบัณฑิต บธ.บ. (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2545	ครุศาสตรบัณฑิต ค.บ. (การประถมศึกษา) สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2560	ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี